

[31st January 1966

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: Now let us resume the discussion on the Governor's Address.

The hon. Member, Sri S. Madhavan may now speak.

திரு. செ. மாதவன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பெருமைக்குரிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைமீது என்கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் உள்ள பஞ்சப்படி, மற்ற படிகளுடைய வேறுபாட்டை நீக்குவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் அவ்வப்போது முயன்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் அண்மையிலே மத்திய அரசாங்கத்திலே ஏற்றப்பட்ட பஞ்சப்படியை ஒட்டி, நம்முடைய மாநிலத்திலே ஏற்றப்படுமா என்பதுபற்றி கவர்னர் குறிப்பிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. அதை நம்முடைய அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு உயர்த்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக விவசாய வளர்ச்சிபற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி பற்றி கோடிட்டுத் தான் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து நம் மாநிலத்திற்கு தொழில் அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிட இருப்பதைப்பற்றிய விவரங்கள் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. ஜப்பான் குழுவினர் இங்கே உருக்காலை அமைப்பதைப்பற்றித் திட்டம் தீட்டி யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகள் மத்திய அரசில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டனவா என்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது விளக்கத்திலே இதைப்பற்றித் தெரிவிப்பார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. விவசாயத்தைப்பற்றியும், உணவு உற்பத்தியைப்பற்றியும் மிக விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலையிலே அது போற்றப்படக்கூடிய ஒரு செய்திதான்.

9-30
a.m.

கொள்கை அளவிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு காண வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும், வெளிநாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருளை இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிய தெளிவான கொள்கை நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இல்லை. ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள ஒருசில தலைவர்கள் இறக்குமதியே தேவையில்லையென்றும், இன்னும் சில தலைவர்கள் நாட்டிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடாமல் தடுக்கவும், உணவுப் பஞ்சத்தால் மக்கள் உயிரிழக்காமல் தடுக்கவும் உணவுப்பொருள்களை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வோம் என்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணான கருத்துக்கள் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களாலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தின் திட்டவாட்டமான கொள்கை என்னவென்று தெளிவாக்கப்படவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கில் நம்முடைய குறிக்கோளை எய்திவிடுவோம், உபரி உற்பத்தி ஆகும்

31st January 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில், கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் குறியீடு எய்தப்படவில்லை என்ற நிலையை நோக்கும்போது நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகுமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்கின்ற இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குள்ள வரிப் பளுவைக் குறைத்ததா என்றால், நாளுக்கு நாள் வரிப் பளு அதிகரிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்கு உற்சாகம் தரக் கூடிய அளவுக்கு அது குறைக்கப்படவில்லை. நியாயமான விலையை நெல்லுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பில் காணப்படுகிறது. நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும்போது துகர்பவர்களையும் மனத்தில் கொண்டு இருவருக்கும் பாதகம் இல்லாத சூழ்நிலையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அதே சமயத்தில் அந்த நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல் அல்லது தானியங்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கும்போது விவசாயிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய மற்றப் பொருள்களை வாங்கும்போது அந்தப் பொருள்களின் விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தாமல் நெல்லின் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தினால் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட குழு சமீபத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. 'விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை; தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது; விவசாய உற்பத்திக்குப் பயன்படவில்லை' என்ற திட்டவாட்டமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு இந்தக் காரியங்களைக் கண்காணிக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளை வழங்குவதற்காக மானியம் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் தற்போது தயாராக இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் கோரினால் பம்பு செட்டுகளை இறக்குமதி செய்து மானியமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் அதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டது என்பது குறிப்பில் இல்லை. அதிலே, நாம் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடைந்திருக்கிறோம். லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருந்தாலும், பம்பு செட்டுகள் கிடைக்காத சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். விவசாயிகள்

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1966]

உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, பொதுக் கிணறு, ஊற்றுக் கிணறுத் திட்டங்களைப் பற்றி அடிக்கடி மன்றத்தில் தெரிவிக்கப் படுகிறது. பொதுக் கிணறுகள் தோண்ட, ஊற்றுக் கிணறுகள் அமைக்க என்ன முறைகளைப் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள்; அதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. மானியம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மானியத்தைக் கொடுத்து விட்டு திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற சூழ்நிலையைக் கண்காணிக்க அரசாங்கத்தில் அமைப்பு கிடையாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தரிசு நிலங்களை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும். இவ்வளவு ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்து அதையெல்லாம் பயன்படுத்த 'லாண்ட் ஆர்மி'— நிலப் படையை அமைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தனித் திட்டம் அரசாங்கத்தில் இல்லை. பல ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை ஜாயின்ட் ஸ்டாக் கம்பெனிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடிய திட்டத்தை அரசாங்கம் அமலாக்கிக் கொண்டு வருகிறதே தவிர, நிலப்படை அமைத்து ஏழை விவசாயிகளை அதிலே ஈடுபடுத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான எந்தவித முயற்சியையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உணவு உற்பத்தியைவிட, உணவுக் கொள்முதலைப் பற்றித்தான் நம்முடைய அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறது. கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பு ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் திட்டவாட்டமான கொள்கை இன்னதென்று நிர்ணயிக்கவில்லை. மாவட்டத் தலைமை அதிகாரிகளிடத்தில் அதன் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிற முறையைப் பார்த்தால் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் இந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. நடைமுறையில் அவ்வாறு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நெல் கொள்முதல் செய்யும் போது உடனடியாக நெல்லை விற்க ஏராளமான விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கென்று குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள்; வியாபாரிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் நெல் கொள்முதல் செய்யும் போது பலவித கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. ஒரு கிராமத்தில் இருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு நெல் செல்வது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை விற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை இன்னொரு கிராமத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதோடு, ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ஈரட்டை நெல் வரும், குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு செலவாகும், மீதி இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையும் திட்டமாக இல்லை. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய ஒருவரின் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 17 பேர். அவருக்கு இருக்கக் கூடிய நிலம் 6 ஏக்கர். அவருக்கு விளைந்து வந்தது 27 மூட்டை நெல். கொள்முதல் செய்கின்ற அதிகாரி, 'ஆறு ஏக்கர் நிலத்தில் 68 மூட்டை நெல் வருமென்று எதிர் பார்க்கிறோம்; குடும்பத்திற்கு 20 மூட்டை செலவாகும்; மீதி 48

31st January 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

மூட்டையை உடனடியாகச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும்; இல்லையென்றால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்வோம்' என்று கூறுகிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த நிலை என்றால் சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

விவசாயிகளை மிரட்ட பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் கடத்தல்காரர்களைக் கண்டிப்பதற்கோ, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடருவதற்கோ முடியாது. இந்தச் சட்டத்தில் ஓட்டை இருந்தால் அதைச் சரி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது. 'மெட்ராஸ் பாடி அண்டு ஓஸ் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்' செல்லாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய கவனக்குறைவால், செயலற்ற தன்மையால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1955 ஜனவரி மாதத்தில் இந்த ஆர்டர் பராமல்கேட் செய்யப்பட்டது. டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ஸூல்கின் கீழ் செய்யப்பட்டது. மத்திய சர்க்காரில் இந்தப் பாதுகாப்பு விதியை மாற்றியமைத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆர்டரை ஏற்கனவே மாநிலங்கள் போட்டிருந்தால் அதை ராடிபிகேஷன் செய்து கொள்ள மசோதா கொண்டு வர வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு புதியதாக உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன்னால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டின் 'கன்கரன்ஸ்' வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைச் செய்வதிலே மாநில அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது. கடத்தல்காரர் பேர்வழிகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பாயாது, மாணவர்கள் கூட்டம் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கூட்டத்தைத் தடை செய்வோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்தை மாணவர்கள் நடத்தலாம் என்று கூறியிருந்தம்கூட, டில்லியிலிருந்து வந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டம் நடத்த விட மாட்டோம் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த ஓர் வஞ்சனை? இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகக் காரணம் என்ன? பாகிஸ்தான் சண்டையைக் காரணம் காண்பித்து எவ்வளவோ பேர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக் நண்பர்களையெல்லாம் கைது செய்தார்கள். பத்திரிகைகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, எந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது அதைப் பயன்படுத்தப் பயப்படுகிறது என்பதையும் அறிவோம். பல பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வழக்கு நடைமுறைக்கு வரவில்லை அல்லது வாபஸ் வாங்கப்படவும் இல்லை. ஆனால் ஸ்வராஜ்யா, கல்கி ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் தொடர்ந்த சில நாட்களுக்குள்ளாகவே வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடு என்றால் இல்லை என்று

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1955]

முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் தெரிவித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில், வழக்கைத் தோடாக் காரணமாக இருந்த கட்டுரையை எழுதியவர் எங்கரிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டார்; ஆகையினால், வாபஸ் வாங்கினோம் என்று அறிக்கை வெளியிடப் பட்டது அரசாங்கச் சார்பிலே. ஆனால் உண்மை என்ன? எனது விளக்கம் தெளிவானது என்று பத்திரிகையில் அவர்கள் விளக்கம் போட்டு நமது அரசாங்கத்தின் நிலைமையை பரிதாபகமானதாக உருவாக்கி விட்டார்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான மன்னிப்பும் கேட்கவில்லை. அவர் வாதம்தான் செய்தார். எனது கருத்தை இப்படித்தான் சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சொன்னவரின் விளக்கத்தைக் கேட்டவுடன் அந்தப் பத்திரிகைகள் மீதுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன. ஏற்கனவே போடப்பட்ட வேறு வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவ்வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவார்களா அல்லது மீண்டும் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்களா என்று தெரியவில்லை. ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்? ஒன்று வழக்குப் போடுவதற்கு முன் நிலைமைகளை லா டிப்பார்ட்மென்டினிடம் கலந்திருக்கவேண்டும். ஆத்திரப்பட்டு கேஸ் போட்டு விட்டு சட்டப் பிரச்சனை வந்தவுடனே வாபஸ் வாங்குவதற்கு, ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறுவது என்றால் அரசாங்கத்தின் கொள்கை மக்களிடத்தில் தெளிவாக்கப் படவில்லை, தெளிவற்ற கொள்கைதான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்றுதான் கூட்டப்படுகிறது.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கும்போது, பாதுகாப்பு நிதி வசூலிக்க என்ன முறையைக் கையாண்டார்கள்? கட்டாயப் படுத்தவில்லை என்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் உறுதி தரப் பட்டது, மேடைகளிலும் அமைச்சர்களால் உறுதி தரப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நில வரி வசூலிப்பதுபோல் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டாயமாக வசூலிக்கப்பட்டது, கலெக்டரின் அனுமதி பேரில், கலெக்டரைப் பார்த்துக் கேட்டோம், இப்படி வசூலிப்பதற்கு ரசீது கொடுக்கிறீர்களா என்று. கொடுக்க மாட்டோம், அப்படிக் கொடுக்க எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கர்ணம், ஹெட்மென் இவர்களை கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்து தரவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கப்பட்டது. எப்படி வசூலிப்பது என்று ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட அதிகாரிகள் கூடி ஆலோசித்தார்கள். எல்லா சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டோம். அவர்கள் சொன்னது, அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்கவேண்டும், அரசாங்கத்தான் கமிட்டி போடும், அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் ரசீது கொடுப்பார்கள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள். தங்கம் எப்படி வசூலிப்பது என்பதற்கும் விளக்கம் சொன்னார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகள் வருவார்கள், அவர்களிடம் ரசீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுக்கு தங்கத்தை நிறுத்தி ரசீது கொடுக்க அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம், அந்த முறைதான் பின்பற்றப்படும் என்று கலக்டர் மாநாடு கூட்டிச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடை

31st January 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

முறையில் என்ன பின்பற்றப்பட்டது என்றால் சில மாதங்களுக்கு அந்த உறுதிப்பாடு பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால், சில மாதங்களுக்குப் பின்னால் அந்த உறுதிப்பாடு கைவிடப்பட்டது. தனிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அதில் பொது மக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு நிதி வசூலித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தங்கத்தை வாங்கி அரசாங்கத்தினிடம் கொடுக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டில் கொடுக்கப்பட்டது. இது பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. கலெக்டர் சொன்னது எங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று அரசாங்கம் விளக்கம் தர முன்வரலாம். அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கோவில்களில் உள்ள தங்கம் எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது? யாரைக் கேட்டுக் கொடுத்தார்கள்? அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறப்பட்டதா? ஹிந்து ரிவிஜியஸ் அண்ட் சாரிட்டிஸ் என்டொளமென்ட்ஸ் டிப்பார்ட்மென்டின் உத்தரவாதம் பெறப்பட்டதா? அப்படிப் பெறப்படாமலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களை அழைத்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. முறை சரியா, தப்பா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற கட்சிகளும் வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லி விட்டால் காங்கிரஸ் கட்சியும் வசூலிப்பதில் தடை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், மற்றக் கட்சிகள் வசூலிக்கக் கூடாது என்று திட்டவாட்டமாக அரசாங்க அதிகாரிகள் சொல்லும்போது தனிப்பட்ட ஒரு சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்களிடத்தில் அரசாங்க அதிகாரத்திற்குட்பட்ட கோவில் தங்கத்தைக் கொடுப்பது முறையாகுமா, அது ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றுவதாகுமா, அவசர கால நிலையில் இது சரியாகுமா என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்ததா? பராமல்கேஷன் ஆஃப் எம்ர்ஜன்சி என்ற அடிப்படையில் டிஃபன்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ஈரல்ஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதை எந்தவிதமாக அமல் நடத்தப் போகிறார்கள்? தேர்தல்கள் வர ஒரு ஆண்டுதான் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் தேர்தல் வைக்கப் போகிறோம் என்ற உறுதி ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த முறையில் நம் மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன? மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசித்துள்ளதாக செய்திகள் வெளி வருகின்றன. மத்திய அரசுக்கு நம் மாநில அரசு என்ன கருத்தைக் கொடுத்தது? இந்த அவசர கால விதிகளை நீக்க வேண்டுமென்ற கருத்து கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது இதைச் செயல்படுத்த மாட்டோம் என்ற உறுதி தரப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த அவசரகாலப் பிரகடனம் நீக்கப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அல்லது இதை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் நடத்தலாம் என்று எண்ணுகிறார்களா? இதுபற்றி எவ்வித விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவித முடிவு ஏற்பட்டாலும் சரி மாநில அரசாங்கம் தன் நிலையைத் தெளிவாக்க வேண்டும். பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எதற்கு

[திரு. செ. மாதவன்]

[31st January 1946]

வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தலாம். அரசாங்கத்தைப் பற்றி துவேஷம் உண்டாக்கக் கூடிய ஒரு பேச்சைப் பேசினால் கண்டிப்பாக அவர்களை ஜெயிலில் தள்ளலாம். அப்படி ஜெயிலில் தள்ளி விட்டால் அப்படித் தள்ளியது சரியா தவறா என்றோ அப்படித் தள்ளப்பட அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாதா என்று கேட்க, நீதிமன்றத்தில் அதுகுறித்து வாதாடுவதற்குள்ள உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவசரகாலப் பிரகடனத்தால் ஜனநாயக உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நிலையில் தேர்தலை நடத்துவது சரிதானா, இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த விதிகளைப் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களை சிறைச் சாலைகளில் தள்ள முயற்சித்து எல்லாவற்றையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை நம் அரசாங்கம் பின்பற்றுகிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்து அதை அமல் படுத்த இந்த அவசரகாலச் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தலாம், அப்படிச் செய்து அதன் மூலம் அதை அமல் படுத்தலாம் என்று சொல்லலாம். உணவுக் கொள்கைக்கு மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, மற்ற காரணங்களுக்காக இந்த அவசரகால விதிகளை, இந்த பாதுகாப்பு விதிகளை நிச்சயமாக பயன்படுத்த மாட்டோம் என்ற உறுதியை அரசாங்கம் தர விட்டால் தேர்தலுக்கு தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கத் தான் இந்த அவசரகாலச் சட்டம், பாதுகாப்பு விதிகள் இவைகளை பயன்படுத்த வேண்டுமென்கிற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் கூற வேண்டிவரும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே அவசர கால நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்து சோதனைகள் மேலும் மேலும் நம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. இந்தச் சோதனைகளிலிருந்து மீண்டு நாட்டிலே நிலையான, உறுதியான ஆட்சியை உருவாக்குவது, நிலைநாட்டுவதற்குரிய கடமை நமக்கு இன்றைய தினம் இருக்கிறது. நாட்டுப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்கு மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுதிரண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு நிதிக்காக மக்கள் தாங்களாகவே வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கம் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டவுடனே தங்கத்தைத் தருகிறோம் என்று மக்கள் தங்களிடம் உள்ள தங்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இச்சூழ்நிலையில் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் தங்கத்தைத் தலைவர் காமராஜ் அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று அங்கலாய்ப்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தம்முடைய கரத்தால் வாங்கியவுடனே அதை உடனடியாக அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து அதற்குரிய தாற்காலிக ரசீதைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள்

31st January 1966] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, தங்கத்தை வேறு யாரும் வசூலிக்கக் கூடாதென்று கட்டளை பிறப்பித்திருப்பதாகக் கூறுவது சரியல்ல. எல்லா மாவட்டங்களிலும் தனிப்பட்ட பொது ல்தரப்பினங்கள், அவற்றைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் அழைத்து மாவட்ட கலக்டர், நீங்கள் தங்கத்தை வேண்டிக் கொள் கிற கான்வாசிங்க் ஸ்கீமில் சேர்ந்து அவர்களிடமிருந்து உறுதிக் கையெழுத்து பெற்று விட்டால் பின்னர் அரசாங்க அதிகாரிகளை நாங்கள் அனுப்பி அந்தத் தங்கத்தை வசூலித்துக்கொள்ளிறோம், தங்கத்தை நீங்கள் தொட வேண்டாம், தங்கத்தைத் தருவதாக வாக்குறுதி பெற்று விட்டால் அதுவே போதும் என்று எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விதி விதியாக, வீடு வீடாகச் சென்று அவர்களிடத்தில் இருந்து வாக்குறுதி பெற்று அரசாங்க அதிகாரி கள் மூலமாகத்தான் வசூல் நடைபெறுகிறதே தவிர தனிப்பட்ட க்ளாங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கத்தை வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போய் விடவில்லை. தங்கத்தை அவர்கள் தொடுவதில்லை. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் விரும்பியிருந்தால் அல்லது அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கத்தை வசூலித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் அவர்கள் தாராளமாகக் கூட்டங்கள் போட்டு விளம்பரப்படுத்தி மிகப் பிரமாதமாக அதுபற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து சொல்லி வசூலித்து தங்கத்தை அதிகாரிகளிடம் கொடுத் திருக்கலாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் கிடையாது. அதைச் செய்யத் தவறி விட்டு இங்கு வந்து யாரோ செய்கிறார்கள், மக்கள் எங்கேயோ போய்க் கொடுக்கிறார்கள், எப்படி அவர்கள் கொடுக்கலாம், எப்படி இவர்கள் வாங்கலாம் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது பாதுகாப்பு முயற்சியில் அக்கறையோடு ஈடுபட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் அவர்களிடம் இருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் பாதுகாப்பு முயற்சிக்கு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு பணிபாற்றி வருகிறார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு முக்கிய மாக பாதுகாப்பு வசதிகள் வேண்டும் என்பதுதான் நம் பெருங் கவலை. சேலம் இரும்பு, சேலம் இரும்பு என்று பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறோம். இதைக் கொண்டு வருவதற்கான காலமும் கடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கே கஞ்சமலை இருக்கிறது. சித்தர் மலை இருக்கிறது. சித்தர்கள் அங்கே வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது, அவர்கள் இருந்த இடத்தில் தான் இந்த இரும்பும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு இதைக் கொண்டு வாக்கூடிய சக்தியில்லாமல் இருக் கிறார்கள். ஏதோ முன்னால் இருந்த சித்தர்கள் வந்தால் தான் இந்த இரும்பைக் கொண்டு வா முடியுமோ என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நமக்கு சித்தராக இருப்பவர் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தான். அவர்கள் தான் சேலம் இரும்பை எப்பாடு பட்டாவது— அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சி எதுவாக இருந்தாலும் சரி—சித்தர் வித்தையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தவித மான வித்தையாக இருந்தாலும்— சேலம் மக்களுக்கு எப்படியும்

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [31st January 1968]

சேலம் இரும்பு என்கின்ற வரப்பிரசாதத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் பெரும்பாலும் ஈடுபடும் போது, இம்மாதிரிப்பட்ட திட்டங்களில் முயற்சி எடுப்பது குறைந்துவிடுகிறது என்கின்ற வருத்தத்தோடு நாம் இன்றையதினம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். பாதுகாப்பு முயற்சியில் கவனம் செலுத்துகின்ற நேரத்தில் இது போன்ற பெரிய திட்டங்களிலும் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டினுடைய பாதுகாப்பு முயற்சி வேலைகளில் நாம் ஈடுபட்டிருந்தாலும், நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களிலும் நாம் வெகு வேகமாக ஈடுபட்டு வருவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. குறிப்பாக, தமிழகத்தில் நாம் பல திட்டங்களை வேகமாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களை எல்லாம் எடுத்துப்பார்க்கும்போது, நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம். அந்த நிலையில் நாம் வைத்திருக்கின்ற கவனத்தை எந்த அளவுக்கும், குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதோடு, மேலும் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டிய முயற்சிகளிலும் நாம் ஈடுபட வேண்டும். அந்த முறையில் சேலம் இரும்பைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளில் இன்னும் வேகமாக ஈடுபட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுத்துறையில் இன்றையதினம் இருக்கின்ற சில உறுதியில்லாத நிலைகளை மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சேலம் போன்ற நகரங்களில் மக்கள் சரியான முறையில் தான்யங்கள் கிடைப்பதற்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் மற்ற அதிகாரிகளோடு அணுகி எந்த அளவுக்குத் தான்யங்கள் சில்லறைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள், கொடுத்திருக்கின்ற தான்யங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. கொடுக்கப்படுகின்ற பல்வேறு தான்யங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்றும் மிக மிக மட்ட ரகமான தாயனிங்களைக் காண்பித்து மக்களை ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்றும், இதன் காரணமாக நல்ல தான்யங்களை மக்கள் வாங்க முடியாத நிலையை உண்டு பண்ணுவதாகவும், கடைசியில் தங்கள் கையில் ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லி விடுவதாகவும், புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இதிலுள்ள உண்மைகளை நல்ல முறையில் பரீட்சார்த்தமாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு மக்களின் சார்பாக ஏதாவது ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டும். கடைகளுக்கு எந்த அளவுக்குத் தான்யங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தக் கமிட்டிக்கு தெரிவிக்கவேண்டும். அதே போன்று பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும் அறிவிக்கவேண்டும். அப்போது தான் சில்லறைக் கடைகளுலிருந்து மக்களுக்கு அரசாங்கத்தால் விநியோகிக்கப்படுகின்ற தான்யங்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்க வழி ஏற்படும். கொடுக்கின்ற தான்யங்களைச் சரியான முறையில் விநியோகிக்கிறார்களா

31st January 1966] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு கமிட்டி இருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. இல்லாவிட்டால், நாம் கொடுக்கின்ற தானியங்கள் மக்களுக்குச் சரியான முறையில் சென்று கிடைக்காத நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே, மாவட்ட ரீதியாக அந்த இடத்தில் இன்பார்மல் ரேஷன் இருந்தாலும் சரி, பார்மல் ரேஷன் இருந்தாலும் சரி, அந்த இடங்களிலும் கொடுக்கப்படுகின்ற தானியங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா, கொடுக்கப்படுகின்ற 'கெரோஸின்' சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் கண்காணித்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு கமிட்டியை அமைப்பது மிக மிக நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் சுகாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. மேலும், மேலும் நிலைமை மோசமடைந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேலத்திற்குப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். சேலம் நகரசபைக்கு இது சம்பந்தமாகக் கடிதமும் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நிச்சயமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட துவக்க காலத்தில் இந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. சேலம் நகரம் நான்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் மட்டம் குறைந்துகொண்டே வருவதால் பெருகி வருகின்ற சேலம் நகரத்திற்கு போதுமான அளவுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும், பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரும. எம். தண்டாயுதபாணி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பதினெட்டு மாத காலம் சிரோடும் சிறப்போடும் நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பையேற்று, சிக்கலான பல பிரச்சனைகளைத் திறமையான முறையில் சமாளித்தவர் மறைந்த மாஸீர் சாஸ்திரி அவர்கள். நம்முடைய நாட்டின் மீது பாகிஸ்தான் படையெடுத்தபோது, நாம் அகிம்சா முறையில் சமாதானத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் என்றிருந்தாலும், போரிடுவதற்குப் போதிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை இருந்தாலும், நம் எதிரே வந்த பேராயத்தைய மிக தீரத்தோடும், வீரத்தோடும் எதிர்த்து முறியடித்து நாம் வெற்றி பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுத்தவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள், மகாத்மா காந்தி அடிகள் நமக்குச் சொல்லியிருப்பது. 'அகிம்சை என்பது கோழைத்தனம் அல்ல என்பது, அதைச் செயலில் காட்டியவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். மறைந்த அவருக்கு நாம் செலுத்துகின்ற

[எம். தண்டாயுதபாணி]

[31st January 1966]

அஞ்சலி, அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை விடாது செய்து முடிப்பது தான் சரியான முறையாக அமையும். அவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு ஏற்பட்ட பெரிய பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனையாகும். இதில் நாம் தன்னிறைவு பெறவேண்டும் என்பதற்காகக் குறுகிய காலத்தில் பல திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் முற்பட்டார். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று நாம் உணவு உற்பத்திக்காகப் பல வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதில் நாம் வெற்றி பெறவேண்டும்.

குறிப்பாக, முதலாவது திட்டத்தில் 33 லட்சம் டன் உற்பத்தி அளவாக இருந்தது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 67 லட்சம் டன் என உயர்த்தவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை. ஐம்பத்தெட்டு லட்சம் மெட்ரிக் டன் தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் இயற்கையின் கோளாறு, பருவ மழை தவறியது, இவைகள் தான். அதோடு நமக்குப் போதுமான உரங்கள் கிடைக்கவில்லை. அன்றையச் செலாவணி போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது போன்ற சிறிய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவிட்டால் நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் கிடைக்கின்ற வசதிகளை எல்லாம் உபயோகித்து நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டிவிட்டோம். அதோடு அன்டை மாநிலங்களிலிருந்தும் தண்ணீர் பெறுவது என்பதும் இயலாத ஒன்றாகிவிட்டது. இரிமேல் பூமிக்கு அடியில் இருக்கின்ற ஊற்றுநீரை எடுத்து உபயோகிப்பதற்கான முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் இந்த ஆண்டிலேயே ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் கிணறுகள் ஏற்படுவதற்கான நிலை இருக்கிறது. ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்குச் சர்க்கார் ஒரு விலசாயிக்கு 5,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்கி வருகிறது. 5,000 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருந்தாலும் தாலுகா மட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு, 3,000 ரூபாய்தான் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி 5,000 ரூபாயைத் தாராளமாக வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு விவசாயி கிணறுவெட்டுவதற்காகக் கடன் வாங்கி 35 அடி, 40 அடி வெட்டி தண்ணீர் எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இதற்காகச் சுமார் 5,000 ரூபாய் வரை கடன் பெற்றுச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் 35, அடி 40 அடி வெட்டிய பின்பும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. நீர் ஊற்றும் கிடைப்பதில்லை. இவ்விதம் நீர்ஊற்று கிடைக்காத காரணத்தால் அந்த விவசாயி வாங்கின கடன் அந்த விவசாயிக்கு ஒரு பெரும் கடன் சுமையாக ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நீர் ஊற்று இருக்கின்ற இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பவர்களின் உதவியைக் கொடுத்து, நீர் ஊற்று கிடைக்கக்கூடிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் விவசாயிகள் பெறுகின்ற கடனை நல்லமுறையில் திரும்பச் செலுத்தமுடியும், வெட்டுகின்ற கேணியும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

31st January 1966] [எம். தண்டாயுதபாணி]

அடுத்தபடியாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னொரு பெரிய பிரச்சனை உரத்தட்டுப்பாடு. கடந்த 4, 5 ஆண்டு காலமாக நமக்குப் போதுமான சல்பேட், யூரியா போன்ற உரங்கள் கிடைக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு சூப் பாஸ்பேட் கிடைப்பதே மிகவும் அரிதாகி விட்டது. அதற்குக் காரணம் கேட்கிற நேரத்தில் அதை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை, அதனால் சூப் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நிலையை நாம் அவசியம் போக்கியாகவேண்டும், உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்றால் உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியாகவேண்டும். இது போன்ற சிறு சிக்கல்களை நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

10-00
a.m.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லின் விலை மற்றப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்திற்குத் தக்கவாறு அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு நெல்லின் விலையை ஏற்றி அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது. நெல் விலை உயர்ந்தால் மட்டும் போதாது. நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்தார்கள். ஒரு வாரத்தில் 5, 6 நாட்களுக்குக் கொள்முதல் செய்துவிட்டு அவர்களுக்குப் பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற நேரத்தில் நடுவில் ஒரு நாள் கொள்முதலை நிறுத்திவிட்டால், அந்த நாளை வியாபாரிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, குறைவான விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து விடுகிறார்கள். இதுபோன்ற நிலையைப் போக்குவதற்குச் சர்க்கார் நிறுவனம் எதுவாக இருந்தாலும், கொள்முதல் செய்வதை நடுவில் நிறுத்தாமல், சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து கொள் முதல் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உபரியாக இருக்கிற நெல்லுக்கு போனஸ் வழங்குவதாக நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். போனஸ் வழங்கும் திட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. அதனுடைய முழுப் பலனையும் விவசாயிகள் அடைவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு எத்தனை மூட்டை நெல் லெனி மூலம் கொள்முதல் செய்வது என்று நிர்ணயிக்கிற பொறுப்பைக் கலெக்டர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கருக்கு எத்தனை மூட்டை நெல் விளையுமோ அத்தனை நெல்லையும் கொள்முதல் செய்துவிட்டால், அவர்களிடத்தில் உபரி விளைச்சலே இருக்காது, சர்க்கார் கொடுக்கிற போனஸை அவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. குறைந்த அளவு நியாயமான முறையில் லெனி மூலம் எவ்வளவு மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்து, மிஞ்சி உள்ள நெல்லை சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு விவசாயிகள் வழங்கினால், விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும்.

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [31st January 1966]

அம்மாதிரி நியாயமான முறையில் லெவி மூலம் எவ்வளவு மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்வது என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஆண்டு நாம் 25 சதவிகிதம் நில வரியை உயர்த்தினோம். அந்த நேரத்தில் அம்மாதிரி வரியை உயர்த்துவது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பளுவாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. சாகுபடி செய்வதற்கு போதுமான தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால், குறிப்பிட்ட அளவு இல்லை, குறைந்த அளவு கூடத் தண்ணீர் வசதி நிலத்திற்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால், பெரும்பாலான நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டு விட்டன. சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களில் எதிர்பார்த்த அளவு விளைச்சல் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயம் வரிவஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும். வரிவஜா செய்து நேரத்திலே ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது மேற்கொண்ட முறையையே நாம் இப்பொழுதும் பின்பற்றி வருகிறோம். கணக்கு பின்படியின் கணக்கைப் பார்த்து, அந்த நிலத்திற்கு வரி போட்டிருப்பது எந்த நிர்ணயத்தில் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து வரி வஜா செய்வதற்கு முற்படுகிறோம். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட நிலத்தை ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நேரிடையாக வந்து பார்த்து, பாதிக்கப்பட்ட நிலையை உணர்ந்து வரிவஜா செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தற்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிற தீர்வை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 4, 5 அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். எதிர்பார்த்த அளவு கூட சாகுபடி கிடைக்கவில்லை, செலவு செய்த அளவுக்குக் கூட விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்குமா என்று ஐயப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தருணத்தில் 25 சத விகிதம் உயர்த்திய தீர்வையை வசூல் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும். அது முடியாவிட்டால்கூட அதை இந்த ஆண்டு தயவு செய்து ஒத்திப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, in the Governor's Address it is stated that all the power schemes in the State are being executed in a most satisfactory manner. I do not know of other schemes; but regarding the Kodayar hydro-electric schemes; in Kanyakumari district, I want to place before the House certain concrete facts for the consideration of the Government. The project there is worked in a most unsatisfactory and undesirable manner. The site of the project is in the interior of dense forests in high hills, far away from human habitation and human notice. It is high time that the authorities take interest to know what things are taking place there. The dam foundation itself is not properly dug. The foundation site is examined by boring and after all sorts of soil testing and after making sure that there is a rock bed, they begin the foundation. In the lower dam, no rock has been found even after digging the foundation forty or fifty feet. Now the authorities are thinking of either abandonnig

31st January 1966] [Sri A. Kunjan Nadar]

the site or spending lakhs of rupees for overcoming the clay soil. Either the required test was not properly done or the money spent for testing was swallowed by somebody.

The only access to the dam-site is the Balamore-Muthukuzhi road. All the traffic to the dam site takes place through this road. Even though if it is two years since the construction of the road has been completed, metalling has not been done till now. It would cost only about thirty to forty-thousand rupees instead of metalling it, hundred of muster roll coolies are engaged all these days for repair work. They must have spent more than two lakhs of rupees for repairing the road. This is how they swallow Government money. Sir, during the last rains, very valuable machinery and materials were washed away from the lower dam by rain water. One winching machine, five or six motors, thirty-eight trucks, about tow thousand feet of pipes and hundreds of rails were lost. This is all due to careless storing. Some of these machinery and materials were recovered from distant places in a very damaged condition.

Another thing that is going on there is that work is being done without estimate sanction. When the work is finished the contractors are compelled to write lower quotations. No tender is called for. Work is given to contractors without tenders. A peculiarity in Kodayar dam is that the executive engineers, who are transferred to that place, carry with them a set of contractors from their previous workspot, and contracts are given to these contractors without calling for tenders. Contract is not given to local contractors, even though they are much better and standing contractors.

Sir, the allegation is that it is a sort of co-operative business between the contractor and the officer concerned. If they are fair in their dealings, why not they call for tenders? Why do they have their own conscience-keepers as contractors? It is a very common allegation in that place that even the casual labourer is imported from far-off places just to prevent all these vagaries being leaked out. Sir, the lower dam foundation pit is silted up during rains. Instead of giving contracts, that silt is removed by engaging hundreds of N.M.R. coolies. Boys of 15 and 16 years, are employed as casual labourers and they are paid Rs. 4 by day and Rs. 4 by night. It is said that a major portion of these wages go to the engineers themselves.

Why do they prefer N.M.R. workers? It is that they can share the spoils without workers? When three people are employed they write as thirty in the woads Sir, it is rumoured that corruption and irregularities are being practiced at a high degree. Our Hon. Minister for Electricity may be giving clever answers—of course, satisfactory to him and not to me—but I demand that a thorough enquiry may be instituted into the whole matter. I for myself am prepared to substantiate my allegations if an impartial enquiry is instituted. Local people are not employed, whether they are educated men or contractors or coolies.

Then coming to my own constituency, in my constituency, Sir, the Devasom Board has applied for a Women's College at a place called Athoor. The sanction is given. There is already a B.T.

[Sri A. Kunjan Nadar] [31st January 1956]

College and there are also three or four high schools at that place. The Devasom Board has got a beautiful Estate called Anayadi Estate extending an area of about 150 acres. It is situated by the side of the Kodayar river. The University Commission which came to inspect the site remarked that it was the most ideal place for a college. Now, an attempt is being made by Congress men supported by the higher-ups—I am sorry to state that even the Hon. Chief Minister is a party to it—to take away the college to Kuzhithurai just to wreak vengeance upon the people there because they did not vote for the Congress last time. If the Kuzhithurai people want a college why not a new college given to them instead of shifting the Anayadi College? Sir, I have shed my blood for the Congress and the country. It really pains me to see the Congress men and the Congress Government stooping to such mean and petty methods. I am sorry to use these words.

MR. SPEAKER: If the Hon. Member himself feels sorry to use those words, then why should he use them at all?

SRI A. KUNJAN NADAR: That is why I don't use it hereafter. I am sorry I cannot use them hereafter.

Sir, it is almost certain that the college will be removed to Kuzhithurai. I say, it should not be removed from Anayadi.

Then, regarding the food situation in Kerala, we talk so much about emotional integration, national integration and other integrations, we say that we are one people. . . .

MR. SPEAKER: How is the hon. Member interested in discussing the food situation in Kerala?

SRI A. KUNJAN NADAR: Apart from the obligation of the Central Government, we have got a special obligation and a duty to go to the help of Kerala of our own accord because we are asking for waters from Kerala and we are cringing for it. We are already getting it. So, I would urge the Government to send urgently a portion from our quota of rice to Kerala to meet the present situation there. Sir, it is not fair that some members of the family should starve and others should eat their stomach full. Suffering and starvation must be shared by all.

Regarding our late revered Prime Minister I went to say one word. The Governor has rightly stressed his place in the scheme of things. Of course, the future historians will record that he was one of the greatest Prime Ministers of India. Sir, are we doing justice to him? When his ashes came to Madras, there was not the Chief Minister or any senior Minister to receive it. If the ashes are to be immersed out of religious motive, it should have been immersed in the holy water of Kanyakumari . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member, Sri Kunjan Nadar is not correct. The Chief Minister was there and he received the ashes.

SRI A. KUNJAN NADAR: I got my information from the reports and photographs published in the newspapers.

31st January 1966]

Mr. SPEAKER: News or comments reported in the newspapers should not form the basis of any responsible speech to be made in a House like this.

SRI A. KUNJAN NADAR: I stand corrected and I withdraw it. But anyhow the Chief Minister did not carry it.

Sir, it ought to have been immersed in the Kanyakumari waters but the sea near Marina blessed the 'holy waters' of the Cooum river was found suitable for its immersion. It is quite unfortunate that our leaders did this thing. It lends strength to the usual criticism from some people that this ash business is done for political propaganda and not out of any loyalty to or regard for the late Prime Minister. I request them not to do such things hereafter. If they want to do things, they must do it sincerely and in the proper manner. Nobody would accuse them for not carrying the ashes to Madras and immersing it in the Cooum. With these words, I resume my seat.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் நிர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் எல்லா வகையிலும் ஓர் உதாரண புருஷராக விளங்கினார். ஏழைக்குடும்பத்தில் அவர்கள் பிறந்து, தன்னுடைய முயற்சியாலும் அறிவாலும் மிக உன்னத பதவியாகிய, இந்திய ஜனநாயகத்திலே வாகவும் உயர்ந்த பதவியாகிய பிரதம மந்திரி பதவியை அடைய முடியும் என அவர்கள் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் அவர் இருந்தது ஜனநாயக சோஷலிசத்திற்கே ஓர் உதாரணமாக இருந்தது. நாட்டின் வீரத்தைப் போரில் காட்டியது மட்டுமின்றி, சமாதானத்திலும் காட்டி, நம்முடைய நாட்டின் பண்பையும் பெருமையையும் வானளாவ உயரச் செய்த அவருக்கு நாம் நம்முடைய அஞ்சலியை செலுத்திக்கொள்ளுவோமாக.

அதற்கடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் உரையிலே விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது நாம் எல்லோரும் வரவேற்கத் தக்க அம்சமாகும். யுத்தத்திற்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்திக்கு நமது திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் இருந்ததைவிட, இப்பொழுது 20 லட்சம் டன் அதிகமாகவே நமது ராஜ்யத்தில் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்த வரையில், தேன் மேற்குப் பருவ மழை தவறிவிட்டது. அக்டோபர் வரையிலும் தண்ணீர் விவசாயத்திற்குப் போதுமான அளவு கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற சந்தேகம் இருந்த சந்தர்ப்பத்தில் மிகவும் குறைவாகவே தண்ணீர் இருந்தது. அதே சமயத்தில், நமது அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் அங்குள்ள பொறியாளர்களுையெல்லாம் கூட்டி, அடிக்கடி தஞ்சையில் சந்தித்து,

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st January 1966]

இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எந்த அளவிற்கு நல்ல முறையில் விட்டால் ஏதாவது ஓரளவிற்கு நாம் இதிலிருந்து பலனை எடுக்க முடியும் என்பதை அவ்வப்போது தீர்மானித்து அந்த அந்தச் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், தண்ணீரை மிகவும் நல்லபடியாகவும், சிக்கனமாகவும் உபயோகித்து நாம் இன்று மிக நல்ல அறுவடை இல்லை என்றாலும்கூட, நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட ஓரளவிற்கு நல்ல அறுவடை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம் என்றால் அந்தப் பெருமை நமது அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களுக்கு மட்டுமின்றி, அவர்களுடன்கூட ஒத்துழைத்த அந்தப் பொறியாளர்களையும் சேரும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. அவர்களைத் தஞ்சை ஜில்லாவாசிகள் சார்பாக நான் பாராட்டுகின்றேன்; நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது சம்பா அறுவடை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் நமக்குச் சம்பா விளைச்சல் எவ்வளவு கிடைத்ததோ அதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட, மிகவும் குறைந்துவிடாமல் ஏதோ ஓரளவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. ஆனால், தாளடியைப் பொறுத்த வரையில், எங்களுக்கு இப்பொழுது தண்ணீர் கிடைக்காது. தாளடியை எப்படியாவது காப்பாற்றியாக வேண்டும். மூன்று லட்சம் ஏக்கரா நிலம் இப்பொழுது தாளடியாக இருக்கிறது. இதைக் காப்பாற்றுவதற்கு வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து பம்பு செட்டுகளையாவது உடனடியாக அங்கு அனுப்பி எங்கெங்கு தண்ணீர் கிடைக்கின்றதோ அந்தத் தண்ணீரைப் பம்பு செய்தாவது தாளடியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நான் நம் முடைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் நாங்கள் விவசாயம் செய்து வந்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு 25,000 க்யூஸெக்ஸ் வாவேண்டிய நேரத்தில் இரண்டாயிரம் க்யூஸெக்ஸ் தான் காவிரி ஆற்றில் வந்தது. இப்பொழுது கூட எங்களுக்கு இந்தத் தாளடிக்கு 15,000 க்யூஸெக்ஸ் தேவையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி 15,000 க்யூஸெக்ஸ் தேவையாக இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூட, 600 முதல் 700 க்யூஸெக்ஸ் வரையில்தான் காவிரி நதியில் தண்ணீர் ஓடிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் நாங்கள் பயிர்த் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் போன்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “எங்கோ போகவேண்டிய தண்ணீரையல்லாம் எடுத்து அப்படியே காவிரிக்கு விட்டுவிட்டார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்வது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஏதோ சிலர் துக்க விட்டுக்குப் போனால் தான் ஓலமிடுவார்கள். ஆனால், கல்யாண விட்டுக்குப் போயும் அதே வார்த்தையைச் சொல்லி ஓலமிடுவது போல் இருக்கிறது. தண்ணீர் ஏராளமாக வந்துகொண்டிருந்த நேரத்தில், தண்ணீர் விட்டுவிட்டார்களே என்று சொன்னால் அர்த்தம் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்

31st January 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காலிங்கராயன் வாய்க்காலில் எத்தனை க்யூஸெக்ஸ் தண்ணீர் செல்லுமோ அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக் காவிரி ஆற்றில் விட்டால் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவிற்கும் சரியாகப் போகுமா என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ தங்களுடைய தொகுதி மக்களுக்காகவோ அல்லது ஜில்லா விவசாயிகளுக்காகவோ சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல என்று தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1964-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து நாம் உணவுத் தானியக் கொள்முதல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், நாம் எவ்வாறு கொள்முதல் செய்கின்றோம் என்றால், மார்கெட்பிள் சரப்பளஸ் எந்த அளவிற்கு மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறதோ அந்தத் தானியத்தை நாம் இதுவரை கொள்முதல் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இதைநான் வரவேற்கிறேன். இதனால் யாருக்கும் எந்த விதமான கஷ்டமும் கிடையாது. இம்மாதிரி இருக்கும் காரணத்தால், சென்ற ஆண்டு விலை ரூ. 22.51 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது க்விண்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக நாம் கொடுக்கிறபடியால் இப்பொழுது நடுத்தர ரக நெல்லுக்கு ரூ. 23.94 கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ரூ. 23.94 விவசாயிக்குப் போய்ச் சேர்கிறதா என்றால், இல்லை. விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், “கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து நீங்கள் விற்றீர்களானால், உங்களுக்கு பூராப் பலனும் கிடைக்குமே” என்று. அவர்கள் என்னதான் சொன்னாலும், விவசாயிகளால் பொறுத்திருந்து விற்க முடியாத நிலை இருப்பதற்குக் காரணம், இந்த மாதத்திலேயே கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பது தான். இந்த மாதத்திலேயே கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்று சொல்லி “பிற்பாடு விற்பதுக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை. நான் சென்ற வருஷத்திலே சொன்னேன். பிப்ரவரி, மார்ச் மாதத்தில் கிஸ்தியை வசூலித்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மார்ச் மாதத்தில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரை கவனித்தாரா இல்லையா என்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அப்படிச் கவனித்து, அவர்கள் உடனடியாக உத்தரவு போட்டு அனுப்பவேண்டும். உடனடியாக உத்தரவு அனுப்பாமல் பிறகு உத்தரவு அனுப்பினால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் போய்விடும். ரூ. 23.94 என்று ஒரு மூட்டைக்கு நாம் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கும்போது அது அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு போகிறவர்கள் ரூ. 23.94 என்று பில்லிலே போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால், ரூ. 23 தான் வியாபாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்ட நிலையை தஞ்சை ஜில்லாவில் தற்போது விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை உடனடியாக நீக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st January 1966]

அதிகப்படியாகத் தானியம் கொடுப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது இரண்டு ரூபாய் போனஸ் கொடுப்பது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் எந்த விதமான கணக்கும் இல்லை. லெவி சிஸ்டமும் கிடையாது. இந்த வருஷம் இதுவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் லெவி சிஸ்டம் வந்ததா என்றால், இல்லை. இம் மாதிரி நிலையில், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் அத்தனை பேரும் இரண்டு ரூபாய் போனஸ் உத்தரவினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்து, அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு இந்த போனஸ் தொகை கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆழமான குழாய்க் கிணறுகள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், போதுமான அளவு வேகமாக அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளை இறக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம், பவர் ட்ரில்கள் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கின்றன. இந்தப் பவர் ட்ரில்களை மற்ற இடங்களிலிருந்தாவது சீக்கிரமாகத் தருவித்து அங்கே ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளை இறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது மட்டும் போதாது. குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டிவிட்டாலும், அவற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைக்கவும் வகை செய்யவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார வசதி குறைவாக இருந்து வருகிறது. பல காலமாக அந்த ஜில்லா ஒதுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது. இப்போதாவது சீக்கிரமாக இந்த வேளாண்மையைப் பொறுத்தாவது தண்ணீரை அதிகமாக இறைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவாவது, சீக்கிரமாக மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வகை செய்யவேண்டும். மின்சாரத்திற்கு 'ப்ரையாரிடி' கொடுத்து, இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுகிறோம். தொழில் அமைச்சரும், ரெவின்யூ அமைச்சரும் இதுபற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்து, ஏ. டி. டி. 27 குறுவை ரக நெல் நல்ல பலன் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. நாங்களே, அந்த ரக நெல்லை உபயோகப்படுத்தி எங்கள் நிலங்களில் நல்ல விளைச்சலை உண்டு பண்ணியிருக்கிறோம். ஆனால், குறுவைக்கு மட்டும் அந்த நெல் இருந்தால் போதாது. குறுவை சாகுபடி அதிகபட்சம் 4 லட்சம் ஏக்கரளில் தான் நடைபெறுகிறது. ஆனால், சம்பாவைப் பொறுத்த வரையில் 10 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆதலால் சம்பா நெல்லுக்கும் அதுபோன்ற உயர்ந்த ஒரு கலப்பு ரக விதையைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அத்தகைய ஒரு ஆராய்ச்சியைச் செய்து சம்பாவுக்கு புதிதாக ஒரு கலப்பு ரக விதையைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

31st January 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

மேலும், நாம் செய்கிற எந்த ஆராய்ச்சியாக இருந்தாலும் அதன் பயன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதுவரை எந்த ஆராய்ச்சிகள் செய்தாலும்கூட அவை பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர அவற்றின் பயன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இருப்பவர்கள் கிராம சேவக்குகள். அவரும் ஒரு வில்லேஜ் ஆபீசர் என்ற நிலைமைக்குச் சேர்ந்துவிட்டார். எப்படி விவசாயிகள் வில்லேஜ் ஆபீசரிடம் ஒரு காரியம் ஆகவேண்டுமென்றால் அவர் வீட்டு வாசலில் போய்க் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறதோ, அதுபோலத் தான் இன்றைக்கு கிராம சேவக்குகள் வீட்டு வாசலில் போய்க் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. காலைவில் எழுந்திருந்தால் அவர் வேலை பஞ்சாயத்து பிரிசிடென்டைப் பார்ப்பது, வில்லேஜ் ஆபீசரைப் பார்ப்பது, வீட்டிற்குப் போய்விடுவது என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. வேறு எந்த வேலையையும் கிராம சேவக் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அவர் ஒரு 'டெக்னிகல் மேன்' இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆபீசர்கள் "ஹி இஸ் யெ டெக்னிகல் மேன்" என்கிறார்கள். இவரை நம்பி பல பொறுப்புகளை ஒப்படைத்திருப்பது சரியல்ல. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மாடல் பாரம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தக்காலத்தில் அநேகவிதமான பூச்சித் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. எந்தப் பூச்சிக்கு எந்த மருந்தை தெரிக்கவேண்டும் என்கிற அறிவை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது ஊட்டுவதற்கு இந்த மாடல் பாரம் பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் துண்டு துண்டாக அங்கங்கே சிதறிக் கிடப்பனவற்றை ஒன்று சேர்க்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். துண்டு துண்டாகக் கிடப்பதன் காரணத்திலேயே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது தடைபடுகிறது. இந்தியாவிலேயே 8 சதவிகிதம் தான் நமக்கு தேவையான தானியம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்ப்பதன் மூலம் 10 சதவிகிதம் அதிகமான விளைச்சலை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகையால் துண்டு துண்டாக இருக்கும் நிலங்களை கன்சாலிடேட் செய்வதற்கு அரசாங்கம் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளையாவது உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவேரியில் இப்போது விடுகின்ற தண்ணீரின் அளவைக் கொண்டே அடுத்த ஆண்டு முதலாக இன்னும் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா குறுவை சாகுபடியைத் தஞ்சை ஜில்லாவில் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது மூன்று லட்சம் ஏக்கரா குறுவை சாகுபடி நடக்கிறது என்றால் இதை நான்கு லட்சமாக உயர்த்த வாய்ப்பு இப்போதே இருக்கிறது.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

[31st January 1966]

இதைப் பற்றி பொறியாளர்களைவிட்டு ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று உட்குக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : நான் காவேரி ஆற்றுக்குத் தண்ணீர் விடாது காளிங்கராயன் வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீர்விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. காவேரி எவ்வளவு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ அவ்வளவு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது காளிங்கராயன் வாய்க்கால். ஏப்ரல் 15-ம் தேதி வரை காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் தண்ணீர்விட வேண்டும் என்பது ஒப்பந்தம். பிப்ரவரி மாதத்திலேயே காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் ஓடுகிற தண்ணீரை காவேரியில் திருப்பிவிடுவது என்பதானது இந்தப் பகுதியில் உள்ள வாழை போன்ற பயிர்கள் காய்ந்துபோய்விடச் செய்யும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : முதலில் அவர்கள் பேசும்போது பிப்ரவரி, ஏப்ரல் என்பதாக எதுவும் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால் நான் சொன்னது சரியா தப்பா என்பதை நடவடிக்கைக்குறிப்பில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* **திரு. சா. இராமசாமி :** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே நான் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அவரது உரையில் உணவுப் பிரச்சினை பற்றியும், விவசாயிகளுக்கு அளிக் கப்படுகிற உதவிகளைப் பற்றியும் அதிகப்படியான அளவில் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவி கள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்றால்—உண்மையில் விவசாயி கள் அதனைப் பெறுகின்ற நிலையில் இல்லை. நாம் விவசாயிகளுக் காக என்று அளிக்கின்ற சலுகைகள் எல்லாம் உண்மையில் அவர் களுக்குப் பயன் அளிப்பதாக இல்லை, என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்போது கிணறுகளுக்காக அதிகப்படியான அளவில் உதவிப் பணம் அளித்து வருகிறோம். அரசாங்கம் கிணற்றுக்காகக் கொடுக்கிற பணத்தை அவர்கள் கிணறு வெட்டப் பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்க வில்லை என்றால்—அதனால் பயன் அடைய முடியாத நிலையில் பணத்தைத் திருப்பித் தருவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆரம்ப காலம் முதலே கிணறு வைத்து இருக்கிறவர்கள்—போது மான தண்ணீர் பெறுவதற்கு அவற்றை நல்ல முறையில் ஆழப் படுத்தி, கட்டிக்கொள்வதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அவர் களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை. புதிதாகக் கிணறு எடுக்கிற போது தண்ணீர் இருக்குமா என்பதை ஷோஸ்யர்களைக் கொண்டும், கவையின் மூலமாகவும் பார்க்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. இருந்தும் தண்ணீர் கிடைக்காதுபோகிறபோது அந்தப் பணத்தைக் கட்ட முடியாது—ஐயத்திக்கு வந்துவிடுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை அரசாங்கம் கவனித்து இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும்.

31st January 1966] [திரு சா. இராமசாமி]

அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் முழுக் கடன் திட்ட பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் சினறு லெட்டிக்கொள்வதற்கு மட்டும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் மூலம் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக தக்காவிக்க கடன்கள் கொடுத்தால் நவம்பர் மாதம் கொடுத்து விட்டு ஜனவரியில் வட்டியுடன் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படி குறுகிய காலத்திற்குள் பணத்தை வசூல் செய்வதனால் விவசாயிகள் பலனை அடைய முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். பழையபடி இரண்டாண்டுத் தவணையிலோ, மூன்றாண்டுத் தவணையிலோ கடன் உதவி செய்யுதக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்ல; என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் பயிர்கள் அழிந்துபோய் விட்டன. ஒன்றிரண்டு தப்பியது காலந்தவறிப் பெய்த மழையினால் வினாகிவிட்டது. அக்டோபர் மாதத்தில் பெய்த மழையினால் புஞ்சைப் பயிர்கள் அழிந்துவிட்டன. இதன் காரணமாக அங்கே பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தாலே ஏக்கருக்கு 3, 4 மூட்டைகள் தான் கிடைக்கிறது. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அடுத்து இருக்கிற நந்தியார் வாய்க்காணில் தண்ணீர் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தால் வளர்ச்சி கெட்டுப்போய் கிடக்கிறது. அறுவடை மிகவும் கெட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் லெவி கொள்முதல் மூலம் கட்டாயப் படுத்தி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 1, 2 ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு ஏதோ விட்டுக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் உள்ளவர்களிடம் கூட லெவி கேட்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. குறுவை அறுவடையை எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அந்த நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. இன்று கூட குறுவை நெல்லை வாங்குவதற்கு அங்கு ஆள் இல்லாமல் தனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு சில இடங்களில் ஏதோ கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இந்த அளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்திக் கேட்பது முறையல்ல என் பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருப்பதால், நிலவரி, நீர்வரி இவற்றையெல்லாம் வஜா செய்ய வேண்டும். குள்ளம்பாடியில் சில இடங்களில் மழை மூலமாகக் கிடைத்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்வதால் 1 மூட்டை அல்லது 2 மூட்டைதான் விளைகிறது. இந்த ஆண்டு முதல் நிலவரி, நீர்வரி எல்லாம் அதிகப்படியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் அதிக தீர்வை செலுத்தவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, நிலவரி உயர்வையும், நீர்வரி உயர்வையும் வஜா செய்து கொடுப்பதுடன், அங்கே உள்ள நிலைமையை பார்த்து வருவதற்காக விசேஷ அதிகாரிகளை நியமித்தா்ந்து அரசாங்கம் வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல,

[திரு. சா. இராமசாமி]

[31st January 1966]

விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு எந்த அளவுக்கு திட்டங்கள் போடப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு செயல் படுகின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் உன்னிப்பாகக் கவனித்துப் பார்ப்பது இல்லை. எந்த அளவுக்கு விவசாயத் திட்டங்களுக்கு நாம் ஆதாரம் தருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அமல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதையும் பார்ப்பதில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே விவசாயிகள் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடி செய்வதற்கும், மேய்ச்சல் நிலம் வைத்துக்கொள்வதற்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வகைகளிலும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் உணவு விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக சாகுபடியாளர்கள், கரும்பு நிலம், மேய்ச்சல் நிலம் இவைகளைக் கவனியாது ஏதோ வருமானம் வந்தால் போதும் என்ற அளவிலேதான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 1,000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலத்தை நெல் சாகுபடிக்கு மாற்றி சாகுபடி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவதில்லை. 1,000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலமாகவும், 1,000 ஏக்கர் பழ சாகுபடிக்காகவும், 1,000 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடிக்காகவும் இப்படி இருப்பவைகளை விசேஷ ஆதிகாரிகளைக்கொண்டு பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் உண்மையிலேயே என்ன சாகுபடி செய்கிறார்கள், எந்த அளவிலே கவனிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். மேய்ச்சல் நிலங்களையெல்லாம் ஏதோ புறம்போக்கு நிலங்களைப் போலத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல புல் வளர்த்தாலும் பரவாயில்லை. அதைவிட்டுவிட்டு சாதாரண புறம்போக்கு நிலங்களைக் கருவ மேய்ச்சல் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதால் இவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற எதிவிஸ்க்குளையெல்லாம் தவிர்த்து, அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார விநியோகம் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை. 6-11-1962ல் தற்போதுள்ள உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிய இடங்களில் எல்லாம் இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை, என்பதை பலமுறை நான் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறேன். இந்த முறையும் கூறுகிறேன். அதுபோன்ற அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது எதற்காக என்பதை ஆராய்ந்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முற்பகுதியில் ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. சாஸ்திரியின் மறைவையும் கடைசியாகச் செய்யப் பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையைப்பற்றியும் கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுபவர்கள் கடவுளால் பறிக்கப்படுவார்கள் என்றாலும், சமாதானத்திற்காக

31st January 1966] [திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

வேண்டாம், 'ஜெய் கிசான்' என்று அவர் கூறிய நிலைக்காகத் தான் பறிக்கப்பட்டாரோ என்று தோன்றுகிறது. அவர் 'ஜெய் கிசான்' என்று கூறியதையொட்டித்தான் கவர்னரது உரையிலும் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமானது உணவு உற்பத்திதான். அதற்குத் தேவை பாசன வசதி. நடுத்தரப் பாசன வசதிகளை அதிகமாக்குவதற்கு வழியில்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சிறு பாசனத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லப்படவில்லை. சிறு பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழி இருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்கள் 15 லட்சம் ரூபாய் வரையில் போடுவதற்கு வழி இருக்கிறது. திட்டங்கள் போடுவ திலும், திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களை வகுத்தால் பாசன வசதிகள் பெருகுவதற்கு வழியேற்படும். அதன் மூலமாக நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க லாம். இப்பொழுது இந்த கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் நிறுவதற் றிருக்கிறது. இதற்காக 50 லட்சம் ரூபாய் அன்னிய நாட்டு உதவி கிடைக்கப்போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் மணலி, கல்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டமே தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்காக ஊற்று நீரைக் கொண்டுவருவதற்காகத்தான். ஒரு வருஷ கால மாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது மூன்றாவது பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிக்கு கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் ஏற்படுத்தி தண்ணீர் பகுதிக்கு கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் ஏற்படுத்தி அனுப்பி தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் தண்ணீர் இல் லாமல் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மணலி, கல்பாக்கம் போன்ற இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை. இரண்டாவது திட்டமாக அங்கே வைத்துக்கொள்ளலாம். முதலில் எங்கள் பகுதிக்கு அவற்றை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதில் பிளாஸ்டிங் செட் இல் லாமல் கிணறு வெட்டமுடியாது. பிளாஸ்டிங் செட் கிடைக்கவில்லை. கேட்டால் ஆர்டர் கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவிற்கு இரண்டு செட்கள் கூட இல்லை. ஆகவே, கிணறு களை ஆழப்படுத்துவதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்துவருகிறது. அடுத்தப்படியாக, இந்த சீட்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், ஏ.டி.டி. 27 என்று ஒரு வகை விதை இருக்கிறது. இந்த விதை போட்ட தால் அதிக மகசூல் ஏற்பட்டு இருப்பது உண்மைதான். ஆனால் தண்ணீர் அதிகமாக உள்ள இடங்களில்தான் இதைப் பயன் படுத்த முடியும். சென்ற பதினைந்து வருஷங்களாக நாம் திட்டங்கள் போட்டு இப்போது மூன்றாவது திட்டம் முடியும் நிலை யில் உள்ளது. ஆனால் நாம் நம்முடைய சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இன்னும் இல்லை. ஹைபரிட் சோளம்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [31st January 1966]

சீட்ஸைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பாரி அண்ட் கம்பெனி, வேறு இரண்டு, மூன்று கம்பெனிகளில் இருப்பதாக கூறுகிறார்கள். நம்முடைய ஆராய்ச்சி நிலையம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, 5000 பவுண்ட் உற்பத்தியாகக் கூடிய ஹைப்ரிட் சோளத்தை ஆராய்ச்சி செய்து, ஃபரலோ அப்ஸ்கீமின், மூலம் தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். ஏனென்றால் இது காமன் மேன் ஃபுட், ஆகவே இதை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிக்கனத்திற்குத் திட்டமே இல்லை. ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிப்பார்ட்மென்டில் அநேக வேலைகளுக்கு ஆட்கள் அவசியமே இல்லையென்று தீர்மானித்து ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் சீர் செய்வதன் மூலம் தீர்வாகத்தில் சிக்கனம் செய்வதோடு கூட, அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியையும் குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

எங்கள் பகுதியை 'ஃபாமின் அஃபெக்டெட் ஏரியா' என்று சொல்வதற்கு யோசிக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் ஒரு இடத்தில் விளைந்தால் கூட அதை 'பஞ்சம்' என்று டிக்ளேர் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு டிக்ளேர் செய்யாவிட்டாலும் கூட அந்தப் பகுதியில் ஃபாமின் ஓர்க்ளை'-க் கொண்டு வரலாம். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே வந்து பார்த்து பஞ்சம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. 'ஃபாமின் ஓர்க்ளைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது இன்று வரை நடைமுறையில் வரவில்லை. அதைப்பற்றி எழுத்து மூலமாக வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் நேரில் கலெக்டர்கள் அவர்களிடத்தில் சொன்ன பிறகு எழுத்து மூலம் வேறு என்ன வேண்டும்? ஆகவே, ஃபாமின் ஓர்க்கக்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு அப்சைசரி கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்; வாஸ்தவந்தான். ஆனால் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், தாலுகாவிலும் கொள்முதலில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தாலுகா கமிட்டியை நிறுவனம் செய்து ஆர்.டி.ஓ வைத் தலைவராகப் போட்டால் கொள்முதலில் உள்ள கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியாகும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. மதிப்புக் குரிய கவர்னர் அவர்களால் ஆற்றப்பட்ட உரையை வரவேற்று ஆதரித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பதினெட்டு மாத காலமாக இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக, சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெருமதிப்புக்குரிய திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நன்றியையும், அஞ்சலியையும் செலுத்தி கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பதினெட்டு

31st January 1966] [திரு கே. பி. பழனி]

மாதங்களே பிரதமராக அவர் பணியாற்றிய போதிலும் பலவகையான சோதனைகள் அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் ஏற்பட்டது. உணவுப் பிரச்சினை என்ற பெயரிலும்; மொழிப் பிரச்சினை என்ற பெயரிலும், அந்நிய நாட்டின் படையெடுப்பு என்ற பெயராலும் பல்வேறு வகையான வேதனைகள் நம்முடைய நாட்டில் தலையெடுத்தன. பிரதமர் அவர்களுக்கே உரித்தான ஆற்றலோடும்; நிர்வாகத் திறமையோடும் அவை அத்தனையையும் நல்ல முறையில் வெற்றி கண்ட காரணத்தால் அவருடைய திறமையை இன்று இந்திய நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே பாராட்டக் கூடிய ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இப்போது தலைமையேற்றுள்ள திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பாகிஸ்தான்—இந்தியா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், நம்முடைய வீரர்கள் சிறப்பாக வீர சாகஸம் புரிந்த அந்த நேரத்தில் வாஷிங்டனில் பேசியபோது சாஸ்திரி அவர்கள் ஆற்றிய பணியைச் சுருக்கமாகவும், அழகாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். 'காந்தியடிகளின் இந்தியா பல கஷ்டங்களைச் சோதனைகளையும் விடுதலைப் போராட்டங்களையும் கொண்ட இந்தியாவாக இருந்தது. பிரதமர் ஜவஹர்லால் அவர்களின் இந்தியா ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் நாட்டை அபிவிருத்திப்பாதை நோக்கி அழைத்துச் சென்றது; ஆனால், திரு லால்பகதூர் அவர்களின் இந்தியா, மெல்ல மெல்ல, ஆனால், உறுதியோடு; உலக வல்லரசாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது' என்ற கருத்தை அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். பதினெட்டு மாதங்களே ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்திருந்த போதிலும், இந்திய நாட்டினுடைய பெயரையும், புகழையும் உலக அரங்கில் உயர்த்திய பெருமைக்குரியவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெருமைக்குரிய லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது, போர்க் களத்தில் வீரராகப் பணியாற்றிய அவர்கள், சமாதான வீரராகவே நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றுள்ளார்கள். அவர்களை அடுத்து பண்டித நேரு அவர்களின் குமரியார் இந்த நாட்டினுடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று பெருவாரியான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்ததனை அவன்கண் விடல்”

என்ற தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவனரின் வாய்மொழிக்கேற்ப, ஏற்ற ஒரு பிரதம அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்முடைய பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள். இன்று இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பண்டித நேரு அவர்களின் வழியிலே வந்தவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மட்டுமல்ல, அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுப் பலவகையான தியாகங்களைப் புரிந்திருக்கிறார்கள்; இளமை தொடரே தியாக உணர்ச்சியோடு அவர்கள் வளர்ந்த காரணத்தால் இந்தப் பெரிய பொறுப்பிலே அவர்களைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்திய நாட்டின் தேசிய சின்னம் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. 1961-ம் ஆண்டு அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்த

[திரு. கே. பி. பழனி]

[31st January 1966]

நேரத்தில் திருமதி ஜான்சன் அவர்கள் ஒரு விருந்திலே அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கின்ற நேரத்திலே, “இந்தியாவைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தியாவிலுள்ள கிராமங்களைப் பார்க்கவேண்டும்; இந்தியாவைப் பற்றிப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் தாகூரினுடைய கீதாஞ்சலியைப் படிக்க வேண்டும்; இந்தியாவைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்திரா காந்தி அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்திய தேசியத்தின் சின்னமாகத் திகழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதில் நிலைமை நன்றாகத் தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் திறம்படப் பணியாற்றுவார்கள் என்பதையும், அதற்கான நல்வாழ்த்துக்களையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட லட்சியத்தை விட 17 சதவிகிதம் அதிகமாகவே நாட்டினுடைய அபிவிருத்திப் பணிக்காக நமது அரசாங்கம் செலவு செய்திருக்கிறது என்பதையும் அதற்கான பாராட்டுதலையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள் சிறந்த முறையிலே நிர்வாகத் திறமையோடு பணி புரிகின்ற காரணத்தாலே, பாதுகாப்புப் பணியை ஒருபுறத்திலே செய்து வந்த போதிலும் அபிவிருத்தியின் அவசியத்தை உணர்ந்த காரணத்தால் அந்த அளவுக்குத் தன்னுடைய லட்சிய அளவை விட அதிகமாகவே மக்களுடைய நல்வாழ்க்கையிலே, வளர்ச்சியிலே அக்கறை செலுத்தி காரியமாற்றியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

அடுத்து, உணவு உற்பத்தி; குறிப்பாக, போரிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நாட்டினுடைய உற்பத்திப் பெருக்கத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இதைத் தான் நம்முடைய தலைவர்கள் “போர் முனையின் வெற்றி ஏர் முனையில் இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டு வந்தார்கள். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வள்ளுவரை.

“செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃதனிற் கூரிய தில்”

என்றார். போரில் நாடு வெற்றி பெறவும், நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பற்றாக்குறை அகலவும் இன்றியமையாதது உணவு உற்பத்திப் பெருக்கமாகும். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் பெரும்பகுதியில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான அவசியத்தையே அவர்கள் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக இன்று நம்முடைய நாட்டில் முக்கூட்டு முயற்சி நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நமது அரசாங்கம் அந்த வகையில் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான உதவிகள் அத்தனையையும் செய்து கொண்டு வருகிறது. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தினுடைய அவசியத்தை உணர்ந்து இலாகாவிலே பணியாற்றிக்

31st January 1966] [திரு கே. பி. பழனி]

கொண்டு வருகிற அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரும் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வருவதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக அவர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இன்று உயர்ந்தபட்ச விலை நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் இது வரையில் கண்டிராத அளவுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு இப்போது உச்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிற விலையை முழுக்க முழுக்க மகிழ்ச்சியோடு விவசாயிகள் வரவேற்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அது முறையாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு சகல முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது உற்பத்திச் செலவாகும். ஒருபுறத்தில் அதிக பட்ச விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்ற திருப்தி அரசாங்கத்திற்கு இருந்தபோதிலும், அதேபோல் உயர்ந்த விலை நமக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருந்தபோதிலும் காஸ்ட் ஆஃப் கல்டிவேஷன் என்று சொல்கிற உற்பத்திக்காக ஆகிற செலவு உண்மையிலே அதிகமாகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் நாளுக்கு நாள் அது அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அதை ஒரு வகையான கட்டுப்பாடு செய்வது குறித்து அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தி செலவினங்களுக்கு கட்டுப்பாடு செய்தால் நான் உண்மையிலே இந்த உயர்ந்தபட்ச விலையை எண்ணி உழவர்கள் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடையும் நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, உணவு உற்பத்திக்கு இன்றியமையாதது உரத் தேவை. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு விவசாயிகள் மத்தியில் உரத்தினுடைய அவசியம், விஞ்ஞான அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதற்கு உரம் எவ்வளவு தேவை என்ற உணர்ச்சியை அவர்களுக்கு நாம் உணர்த்திவிட்டோம். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு தேவைப்படும் உரம் நமக்குக் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கும் போது ஒரு சில ஆண்டுகளாக ஓரளவிற்கு பற்றாக்குறை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எப்போது விவசாயத் துறையைப் பற்றிச் சிந்தித்தாலும் அதிகபட்ச உரம், உர உற்பத்தி உர விநியோகம் இவற்றை மறந்து விடுதல் கிடையாது. இப்போது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் உர உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், அதிகபட்ச உரம் விநியோகம் செய்வதற்கும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்

11-00
a.m.

[திரு கே. பி. பழனி] [31st January 1966]

கொள்ளும் என்ற உறுதியையும், உத்தரவாதத்தையும் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கவொன்றாகும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு எப்படிப் பலவகையான சாதனங்கள் இன்றியமையாதனவோ அதேபோல் கம்யூனிசேஷன்ஸ் என்று சொல்லும் சாலைச் சீரமைப்பும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். குக்கிராமங்களிலிருந்து உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய பலவகைப் பொருள்களைக்கொண்டு வருவதற்கும், அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தானியங்களை மற்ற மற்ற இடங்களுக்குச் கொண்டு செல்வதற்கும் இன்றியமையாததாகும் சாலைச் சீரமைப்பு சாலைச் சீரமைப்பை எடுத்துப் பார்க்கும்போது தமிழகத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற தென்பதை அரசாங்கம் உணரும் என்று எண்ணுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சாலைச் சீரமைப்பிற்குத் தேவையான கற்களை அடுத்த மாவட்டத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகச் செலவு செய்ய முடியாத நிலையில் 40 காசு என்ற விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிற காரணத்தினால் சாலைச் சீரமைப்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் முறையாக மார்க்கெட் செல்வதற்கும் சாலைச் சீரமைப்பு இன்றியமையாதது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் பற்றி சிந்தித்துச் செயல்படுகிற அரசு, சாலைச் சீரமைப்பைப் பற்றியும் சிந்தித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விளாங்குடி என்ற பகுதியையும் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமானூர் பகுதியையும் இணைக்க கொள்ளிடத்தில் ஒரு பாலம் அமைத்து இணைக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் நான் பலமுறை வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட சில மாதங்களுக்கு முன்பு இது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கான முன் நடவடிக்கைகள், அட்வான்ஸ் ஆக்ஷன், மூன்றாவது திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்படும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய தேசிய நெருக்கடி காரணமாக அந்தத் திட்டம் கைவிடப் படுமோ என்ற ஐயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே எந்த வகையிலும் நீக்கம் இல்லாமல் நிச்சயமாக அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும், அத்தகைய ஒரு திட்டம் அமலுக்கு வருமானால், அந்த இணைப்புப் பாலம் அமைக்கப்படுமானால் தஞ்சை திருச்சி இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் இடையேயுள்ள வாணிப வளர்ச்சிக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை, உணவு உற்பத்தியில் அக்கறை செலுத்தப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் புதிய கட்டளைக் கால்வாய்க்குத் தென் புறத்தில் அதாவது புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு வட புறத்தில் சுமார் 10 கிராமங்களில் 19 ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு முறையாவது அந்த ஏரிகள் ஆத்தலையும் நிரம்பக்கூடிய அளவிற்கு புதிய கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து தண்ணீர் விடும் நிலை ஏற்பட்டால் நல்ல முறையில் நாங்கள்

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

விவசாயம் செய்ய இயலும் என்று அந்தப் பகுதிவாழ் மக்கள் சில ஆண்டுகளாக கருத்துத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். அந்த வறண்ட பகுதியில் வாழ்கிற மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்க அடிப்படையில் அந்த முயற்சிக்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொது வாழ்வில் மட்டுமல்லாமல் அரசியல் வாழ்விலும் உன்னத இலட்சியத்தை, உண்மை நெறியை; ஆடம்பரமின்மையை; பயனுள்ள நாட்டுப் பற்றை, பயனுள்ள இலட்சியத்தைக் கடைப் பிடித்த பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கிற முறையிலே இந்த ஆண்டு நம் கவர்னர் அவர்களின் உரை ஆரம்பமாகிறது. என்ன காரணத்தினாலோ இரண்டு ஆண்டு களாக வருத்தம் தெரிவிக்கிற சம்பவங்கள்தான் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் வருகிறது. சேன்ற ஆண்டு தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயல் காரணத்தினால் இறந்தவர்களுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதேபோல் இந்த ஆண்டு நம் பிரதமர் அவர்கள் இறந்து போனதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்போது நம் பிரதமராக வந்திருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை வரவேற்று இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. பழனி அவர்கள், பிரதமராக இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அதோடு கூட இந்த மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்திருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் புதிதாக ஒன்றும் குறிப்பிடுவதற்கு இல்லை. ஏற்கெனவே நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல பொதுக் கூட்டங்களிலும், அதிகாரிகள் அறிக்கைகளிலும் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள்தான் கவர்னர் உரையில் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெல்லுக்கு விடை உயர்த்துவது, அவசரக் காலத் திட்டம்; கிணறுகள் வெட்டுவது; ஊற்பு நீர் ஆய்வு, இறைவைப் பாசனம், விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன் இந்த விஷயங்கள்தான் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயங்கள் ஏற்கெனவே முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பல பிரசங்கங்கள் மூலம் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் புதிதாக ஒன்றாகில்லை. ஒருக்கால் கவர்னர் அவர்களின் உரை ஏதாவது ஒரு பாலிசியின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று இருந்தால் நம் மாநிலத்தில் மட்டுமில்லாமல் மாநிலங்களுக்கும், பாஷி வகுக்கிற அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் செய்யப்போகிற திட்டங்களை மட்டும் குறிப்பிடக் கூடிய நிலையில் கவர்னர் அவர்களை விட்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கவர்னர் அவர்களுக்கு இரண்டு விதமான சிரமங்களிருக்கின்றன. அது மாதங்கள் நீதித் துறைப் பொறுப்பையும், ஆறு மாதங்கள் நிர்வாகத் துறைப் பொறுப்பையும் ஏற்கவேண்டிய நிலைமையில் கவர்னர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவருக்கு அதிக

[திரு து. ப அழகமுத்து] [31st January 1966]

சங்கடம் வைக்கக் கூடாது என்பதற்காக இப்படி முன்வட்டியே சொன்ன விஷயங்களை ஒன்று திரட்டி கவர்னர் உரையில் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்று எனக்குப் புலப்படுகிறது. கவர்னர் அவர்கள் உரையை கவனித்தால் இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவு இருக்காது என்ற அச்சமும் எதிர்காலத்தில் அது சரி அடைந்து விடலாம் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உணவுப் பொருள்கள் சரியான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுப் பங்கிடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் திருப்தி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப்பொருள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதில் எப்படியெப்படி முறைகள் கையாளப்பட்டன என்பது பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு கொள்முதல் முறை வைத்திருந்தார்கள். இதில் விவசாயிகள் அவசியமாகத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் சரியாக நெல் அளக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக விவசாயிகளுடைய வீடு சீல் செய்யப்பட்டது. நெல் அளக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத் தான் சீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவும் இல்லை. பின்னால் திறந்துவிட்டார்கள். என்ன காரணத்திற்காகத் திறந்து விட்டார்கள் என்பதும் சொல்லப்படவில்லை. இவ்விதம் சீல் செய்வதையும், திறந்து விடுவதையும் என்ன காரணத்திற்காகச் செய்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த முறையில் கொள்முதல் முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதே முறையில், தங்கம் வசூல் செய்வதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கோபம் அடைந்து பேசினார்கள். விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி காணவேண்டும் என்று பல திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் கிணறுகளுக்கு, பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கு விண்ணப்பம் போட்டால், தங்கப்பத்திரம் வாங்கினால்தான் மின்சார கனக்ஷன் கொடுக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நாங்கள் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், தங்கம் கொடுக்கக்கூடாது என்றே அல்லது யுத்த முயற்சிகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்றே அல்ல அதிகாரிகள் இதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறோம். கொள்முதல் முறை இருக்கிறது, விநியோக முறை இருக்கிறது; இந்த இரண்டு முறைகளும் சரியாக கையாளப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணம் இரண்டு முறைகளையும் சரியான முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் அஞ்சுகிறார்கள். கொள்முதலில் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை சரியாக வாங்கிவிட்டால், ரேஷனைச் சரியாக அங்கு அமல் நடத்த வேண்டும். எல்லோருக்கும் குறித்த அளவுக்கு அரிசி கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் பயன்படுவதின் காரணமாகத்தான் கொள்முதல் விநியோகம் இரண்டிலும் சர்க்கார் சரியான கொள்கையை

31st January 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறது. இரண்டு விதமான கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு நாட்டு மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1971-வது ஆண்டில் 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சொல்லுவதற்கு இவ்வளவு நாட்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? இதுவரை எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் என்ன ஆயிற்று என்பதற்குப் பதில் சொல்ல சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் சரியான கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்கத் தவறியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். சர்க்காரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இப்போது ஆட்சி செய்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள், முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் எங்களுக்குச் சரியான முறையில் உணவு கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் ஆட்சியை விட்டு வெளியேறுங்கள், நாட்டைவிட்டு வெளியேறுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கீழ் இருக்கின்ற மாநிலம் ஒன்றில் உணவு கிடைக்கவில்லை என்று காங்கிரஸ்காரர்களே போராட்டம் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது மிகவும் வெட்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை சர்க்காரை நாங்கள் மட்டும் கண்டிக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையில் உணவு கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நிலைமையைச் சரிசெய்யப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் அமைக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷனின் தலைவர் திரு. பாய் ராஜிநாமா செய்தபோது விளக்கம் கூறினார்கள். 'மாநில சர்க்கார்கள் தகுந்த முறையில் ஒத்துழைக்கவில்லை' என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு ராஜிநாமா செய்தார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில்தான் ஆட்சி இருந்துவருகிறது.

அடுத்ததாக, மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்றும் இருந்துகொண்டு இனிமேல் மின்சார உற்பத்திக்கு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கின்ற நிலைமைக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஹைட்ரோ ஸ்கீம்கள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பாராமல் போட்ட திட்டங்களாக ஆகிவிட்டன. தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குத் தங்கள் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை டைனமோ மூலம் உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு அப்ளிகேஷன்கள் போட்டிருக்கின்றன. அதற்கு சர்க்கார் என்ன பதில் கொடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அனால் மின்சாரத்தை மேலும் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமையில்தான் நம்முடைய மாநிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை எதிர் பார்த்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை கவர்னர் உரை அளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நான்காவது திட்டத்தை பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலையிலும் அதை நிறைவேற்றவேண்டிய நிலையிலும் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நெருக்கடி தணிந்து விட்டது என்று நாங்கள் சொன்னால் அதை ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். திட்டக் கமிஷன் உதவித் தலைவராக

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [31st January 1966]

இருந்து, இப்போது திட்ட மந்திரியாக இருக்கும் திரு. அசோக் மேத்தா 'நெருக்கடி தணிந்து விட்டது, திட்ட வேலைகளை இப்போது துவக்கலாம்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து போதுமான அளவிற்கு நிதி கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக, வரி விதிப்பிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு ஈடுகட்டிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதிப்பின்போது நாங்கள் சொன்னோம். இது திட்டத்திற்காகப் போடப்படுகிற வரியாகத் தான் இருக்குமேயொழிய நெருக்கடிக்காக அல்ல என்று நாங்கள் சொன்னோம். அன்றைக்கு அதை மறுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டதற்காக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1971-ல் 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கப்போவதாக சர்க்கார் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பாரத நாட்டுக்கும் எண் 18-க்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. பாரதத்தில் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் போர் நடந்தது 18 நாட்கள், பாரத பிரதமராக இருந்து அண்மையில் மறைந்த திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் ஆட்சி செய்தது 18 மாதங்கள், இன்றையதினம் 18 அவுன்ஸ் உணவு தரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகின்ற இந்த க்ளாங்கிரஸ் சர்க்காரும் ஆட்சிக்கு வந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டை ஒப்பற்ற முறையில் பரிபாலித்து வந்த நேரு அவர்களுக்குப் பின்னால் குறுகிய காலம் நம்மோடு இருந்து இந்தியாவைக் கண்டு உலகமே வியக்கத்தக்க அளவுக்கு இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த சிறந்த தலைவரது மறைவை முன்னணியாக வைத்து கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பின்பு அவர் விட்டுச்சென்ற பணிகளைத் தொடர்ந்து இந்த நாட்டில் செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள இந்த நாட்டின் பிரதமர் திரு. மதி இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய கரங்களைப் பலப்படுத்துகின்ற முறையில் பொது மக்களும், சட்டமன்றமும் பணியாற்றவேண்டும் என்ற முறையில் கவர்னர் உரை இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடைமுறையை ஆதரித்து அவருடைய உரையில் பின்வரும் விஷயங்களுக்குச் செல்லும்போது இந்த நாடு ஒரு விவசாய நாடு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நாட்டில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில், விவசாயிகளுக்கு இன்னும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கும் முறையில் அடுத்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும், அமைந்திருக்கிறது என்கின்ற கருத்தோடு கவர்னர் அவர்கள் உரை இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஓரளவு உணவுப் பயிர்கள் உற்பத்தி அதிகமாக-கூடுமான வரை 20 லட்சம்

31st January 1966] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

மெட்ரிக்கட் அளவுக்கு அதிகரித்து இருந்தாலும் கூட-நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், இன்னும் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் பாராட்டுகின்றோம். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி விட்டதன் காரணமாகத் தமிழகம் முழுவதும் அல்லல்பட்ட காலத்தில், பின்னால் அக்டோபருக்குப் பின்பு என்ன கஷ்டம் வருமோ என்றிருந்த காலத்தில் சற்று ஆதரவாகக் கொஞ்சம் மழை பெய்தாலும் கூட குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவிலும், நீலகிரி ஜில்லாவிலும் மழையே இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்குக் குறைந்த அளவு மழைதான் பெய்தது. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் பல இடங்களில் கிணறுகள் வறண்டுவிட்டன. பல இடங்களில் நஞ்சை நிலங்களில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. நாற்றுக்கள் காய்ந்து போய் நடவு கூட நடுவது முடியவில்லை. கோவை ஜில்லாவில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே நொய்யலாற்றுப் பகுதியிலே போல்வலம்பட்டி, சித்திரச்சாவடி, மதுராயபுரத்தில் நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் விட்ட நாற்றுக்களை நடமுடியாத அளவிலே விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இருந்தாலும், கோவை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் கிணற்றுப் பாசனத்தைக் கொண்டு முடிந்தவரையில் சமாளித்தார்கள். மதவராயபுரத்தில் நடாமல் விடப்பட்ட நிலங்களுக்கு விவசாயிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுக்கும் நிலவரியை இந்த ஆண்டு எடுத்துவிடவேண்டும். குறைக்கவேண்டும் என்று கூட கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை ஜில்லாவிலே அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற தொகையானது நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்ட தொகைகள் இன்னும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அந்தத் தொகைகளை இந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் முடிவதற்குள்ளாவது அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்தால் தான் இனிமேல் வெட்டவேண்டிய கிணறுகளை உடனடியாக வெட்டுவதற்கும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரிய பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தர பாசனத் திட்டங்கள் நாம் இனிமேல் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள இயலாமல் இருக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலே கேரளாவிலுள்ள பாண்டியாறு—லாபன்னம்புழா நீர்த் தேக்கத்திலுள்ள நீரை நாம் கேட்டுப் பெற்று கோவை ஜில்லாவுக்குத் திருப்பிவிடுவதன் மூலம், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் பாசன வசதி பெறும் என்பதை தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரளாவில் அரிசி இல்லை, தமிழகத்திலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் கேரளாவுக்கு அரிசி அனுப்பவேண்டும்

[திரு. வெ. எல்லம நாயுடு]

[31st January 1966]

என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, கேரளாவில் அவர்களை மட்டும் மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்ற எண்ணத்தோடு அங்கே கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டும் என்பது அத்தியாவசியமாகிறது. நம்முடைய தேசத்தில் எங்கெங்கு பாசனவசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, எங்கு தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறதோ, எங்கு தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கமுடியுமோ, அங்கே அப்படி தண்ணீரை மாற்றிக் கொடுப்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமேயும் இருக்க முடியாது. பல கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்து மின்சாரத்திற்காகக் கட்டப் பட்ட பாண்டியாறு—பொன்னம்புழா நீர்த்தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீரை கோவை ஜில்லாவிற்குத் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு, அந்தத் தண்ணீரைப் பெற்றால், பெரிய அளவுக்கு கோவை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும்.

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி தலைமை]

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பல திட்டங்கள் கோவை ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை அதிகாரிகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முண்டன் துரை, சோமையன்பாளையம், கொடுங்கரைப்பள்ளம், பன்னிமடை; ஜம்புகுண்டி ஆகிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்த்து வந்திருந்தம்கூட, அந்த வேலைகள் துவக்கப்படவில்லை. அவைகளை உடனடியாகத் துவக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், அதிக அளவில் பாசன வசதி கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் ஏற்படும். கிணறுகளில் தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய அபிவிருத்தி, சுகாதாரத்திற்குப் போதுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்த அறிக்கையிலே கவர்னர் பெருமான் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் போக்குவரத்து வசதி மிக இன்றியமையாத ஒன்று. போக்குவரத்து வசதி கோவை ஜில்லாவில் பல இடங்களில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. நொய்யலாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று 15 ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை 1964-65-ல் நிறைவேற்றப்படும் என்று எனக்கு சர்க்கார் காரியாலயத்திலிருந்து தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. அவசர காலத்தையொட்டி 1965-66-ல் கூட அந்த வேலை துவக்கப்படவில்லை. ஓரளவு அவசரகால நிலை தளர்ந்துவிட்டது என்று நாம் கருதுகிற 1966-67-ம் ஆண்டிலாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலாண்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நொய்யலாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித் தந்து, விவசாயிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் அதன் மூலம் போக்குவரத்து வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31st January 1966] [திரு. வெ. எல்லம நாயுடு]

இந்த ஆண்டில் சங்கடமான சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட கோவை ஜில்லாவில் பல தொழிற்சாலைகள் நின்றுவிட்டதாக என்னுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. தூற்பு மில்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள், 60,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளிகள்; வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்கின்ற பகுதிகளிலே 12,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளிகள் வேலையின்றி வெறுமனே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுவதற்கு, தூற்பு மில்கள் நடைபெறுவதற்கு ஒன்று அரசாங்கம் அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஏதாவது செய்யவேண்டும், அல்லது அவைகளுடைய உரிமையாளர்களுக்கு ஆலோசனைகளையும், உதவிகளையும் கொடுத்து அவைகளை தொடர்ந்து நடத்தும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. என். வடிவேலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, அதை ஆதரித்து நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மறைந்த மாணிக்கம் திரு. வால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் 18 மாத காலம் தான் இருந்தாலும், பல அரிய காரியங்களை, நல்ல சேவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைமைக் குடும்பத்தில் பிறந்து ஏழைமையாக வாழ்ந்து, இந்த நாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாக மக்களுக்கு, ஜனநாயக சொஷலிசத்துக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அவர் அமைந்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் மிக முக்கியமான பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையிலே கண்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட ஜில்லா. சேலம் ஜில்லாவை, சேலம், தர்மபுரி என்று இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று நெடுநாட்களாகவே மக்களிடமிருந்து கோரிக்கை இருந்து வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யும் முறையில், அக்டோபர் 2-ம் தேதி சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து எங்களுக்குத் தந்ததற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

எங்கள் மாவட்டத்தில், இதுவரையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எந்த விதமான முன்னேற்றமான காரியமும் நடைபெறவில்லை. காரணம், எங்கள் ஜில்லாவில் படிக்காத மக்கள் அதிகம். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 100-க்கு 35, எங்கள் ஜில்லாவில் அதாவது சேலம் ஜில்லாவில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 18, ஆனாலும், தர்மபுரியில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 12 தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம், எங்கள் ஜில்லா எல்லா வகையிலும் பிற்பட்டதாக இருக்கிறது. படிப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும், தர்மபுரியில் பஞ்சாயத்தாக இருந்த நேரத்தில் மதிய உணவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செவ்வனே நடத்த வேற்றி வந்தோம். ஆனால், தர்மபுரி முனிசிபாலிட்யான பிறகு, சர்க்காரிலிருந்து ஒரு மாணவனுக்கு 6 பைசா, முனிசிபாலிட்யை

[திரு டி. என். வடிவேலு] [31st January 1966]

லிருந்து ஒரு மாணவனுக்கு 4 பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தபோதிலும், மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு முனிசிபாலிட்டி 4 பைசா தருவதில்லை. ஆனால், ஆசிரியர்கள் 10 பைசா என்று எப்படியோ கணக்குக் காட்டி, சர்க்காரிடமிருந்து 6 பைசா பெற்று அந்த 6 பைசாவிலேயே மாணவர்கள் உண்ணவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் உணர்ந்து, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் 6 பைசாவும், முனிசிபாலிட்டி 4 பைசாவும் தருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சபட்டி ஸ்கீம்பற்றி பல நாட்களாக இந்த மன்றத்தில் கேட்கப்பட்டிருக்கும். அந்த ஸ்கீமை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று மக்கள் கோரிக்கை இருக்கிறது. அது எந்தக் காரணத்தினால் தடைப்பட்டதோ தெரியவில்லை, அந்தச் திட்டம் இன்னும் அப்படியே நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போழுது அதிகாரிகள் அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மேலே அனை கட்டுவதா, கீழே கட்டுவதா; அல்லது நடுமத்தியமாகக் கட்டுவதா என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நடு மத்தியில் கட்டுவதாக ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. ஆனால், அங்கே உள்ள மக்களுக்கு, தர்மபுரியில் உள்ள மக்களுக்கு, உணவு உற்பத்தி செய்ய அணையைக் கீழே கட்டுவதான், அவர்களுடைய நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். ஆகவே, அதைக் கீழே கட்ட சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு, புளிக்கல் என்கிற இடத்தில், ஒரு அனை கட்ட பரிசீலனை செய்து இருக்கிறார்கள். அங்கே அணையைக் கட்ட சர்க்கார் இந்த ஆண்டில் முயற்சி எடுத்து, அந்த மக்களுக்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல், இன்னும் பல அணைக்கட்டுகள் கட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த ஜில்லா முன்னேற்றம் அடையச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிணறுவெட்ட ரூ. 5,000 சர்க்கார் தருவதாகத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு வராததால், அந்த மக்கள் அதன் பயனை அடைய முடியவில்லை. அதைப்பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ரூ. 5,000 உதவி விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

உணவு தானியக் கொள்முதல் செய்வதில் நாம் முந்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நவம்பரில் கொள்முதல் செய்யாமல், போன மாதம் செய்தார்கள். அதனால் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டன. ஈர நெல்லை வாங்கி அப்படியே காயவைக்காமல் கட்டிவிடுவதால் அது கெட்டுப் போய்விடுகிறது. ஆகவே நல்ல ஒரு களமாகப் பார்த்து அங்கே ஈர நெல்லைக் காயவைத்து வினேயாகம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். கூட்டுறவு

31st January 1966] [திரு. டி. என். வடிவேலு]

முறையில் செய்வது நன்றாக இருந்தது. ஆனால், போலி ஹாஸ்டல் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததால், நெல்லெல்லாம் மக்கிப் போய் சாப்பிடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. புழுங்கல் அரிசிதான் விநியோகிக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, ஜனங்களுக்கு பச்சை அரிசி வழங்க வழிவகை செய்யவேண்டும். புழுங்கல் அரிசி 68 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஈரமாக இருப்பதால், கொஞ்சம் அதிக நான் வைத்தால் அது மக்கிப் போகும் நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. அதோடு பச்சை அரிசி கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

தற்போது தர்மபுரி நகரம் பஞ்சாயத்திலிருந்து, முனிசிபாலிட்டி ஆகியிருக்கிறது. அந்த நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உணவு போலவே, மனிதனுக்குத் தண்ணீர் அவசியம். ஆகவே, ஒரு குடிதண்ணீர் திட்டத்தைப் பரிசீலித்து அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். யுத்த நெருக்கடி காரணமாக ஒத்திவைக்கப் பட்டிருந்ததை உடனடியாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முனிசிபாலிட்டி ஏதோ ஓரளவு பணம் கட்ட வேண்டும் என்று சர்க்காரிலிருந்து அறிக்கை வந்தது. அகையும் முனிசிபாலிட்டி கட்டிவிட்டது.

எங்கள் ஜில்லா ஒரு பிற்பட்ட ஜில்லா, அங்கே வசதிகள் இல்லாததால், அதிகாரிகள் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஒரு சிறிய குழந்தையைப் பெரியவாக்கி, சம்பாதிக்க வைக்கும் வரையில் தந்தையார் கஷ்டப்படுவது போல, அதிகாரிகளுக்கு அங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால், அதை முற்பட்ட பகுதியாக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் உரையில், மின்சார உற்பத்தி பற்றியும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களுக்கு பல நாட்க வாகக் கேட்டும், இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. அதற்கு சப்-ஸ்டேஷன் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பழைய தர்மபுரி, மான்பள்ளிக்குப் பக்கத்தில் கட்டவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த மாவட்டம் பஞ்சத்தால் வாடி வதங்கும் நிலையில் இருப்பதால், அணைகளைக் கட்டி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

தர்மபுரி ஜில்லாவிலே இந்த ஆண்டு கல்லூரி ஏற்பட்டது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஹாஸ்டல் வசதி கிடைக்கவில்லை. பல மாணவர்கள் வெளியிலிருந்து வந்தே படித்தார்கள். ஆனால் அங்கே உள்ள மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கவில்லை. பிறகு, காலேஜ் ஆரம்பித்து மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகுதான் ஹாஸ்டல் வசதி கிடைத்திருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் இல்லாததால் ஒரு ஆண்டுப் படிப்போடு நின்றுவிடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் சரியான முறையில் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. டி. என். வடிவேலு] [31st January 1966]

தர்மபுரி ஜில்லாவாக ஆகிவிட்டது. சென்னையிலிருந்து போக வேண்டும் என்றால் ஜோலார்பேட்டையில் அல்லது சேலத்தில் இறங்கித்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. தர்மபுரி பக்கத்தில் மொரப்பூர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு மெயில் ட்ரெயினை நிறுத்தினால், சௌகரியமாக இருக்கும்; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது போலவே, கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து சென்னைக்கு வரவும், சென்னையிலிருந்து கிருஷ்ணகிரி போகவும் மெயில் பஸ் போகிறது. அதே போல தர்மபுரியிலிருந்து சென்னைக்கும், சென்னையிலிருந்து தர்மபுரிக்கும் ஒரு பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு இடத்தை அக்வயர் செய்து வீடு கட்டவேண்டும் என்றால், மூன்று ஆண்டுகளாகியும், ஏதோ கேஸ் இருப்பதால் இன்னும் அது முடியவில்லை. அது பஞ்சப் பட்டியில் அட்பட்டியே இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்ட வேண்டும் என்றால், அதற்கு உடனடியாக நிலத்தை அக்வயர் செய்து வீடுகட்டும் வசதியைச் செய்து தர, அவசியமானால் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது, முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல குறைகள் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. காலம் குறைவாக இருப்பதால் அவற்றைச் சொல்லமுடியவில்லை. இன்றைக்கு முதலிலே என்னைப் பேச அனுமதித்த சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடிக்கிறேன் (கைதட்டல்).

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் மீது சில விவஷங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில், அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க உணவு தன்னிறைவு பெறுவதற்கு நம் ராச்சியத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்களை முறையாக அமல் நடத்த ஆலோசனைகள் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, நமது பெரு மதிப்பிற்குரிய காலம் சென்று விட்ட பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இந்தியா-பாகிஸ்தான் போர் நடக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், 'ஜெய் கிலான்', 'ஜெய் ஜவான்' என்ற கோஷங்களைக் கிளப்பினார்கள். இன்றையதினம் பஞ்சத்தை எதிர்த்துப் போராடவேண்டுமென்றால், பற்றாக்குறையை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும் என்றால், இன்றைக்கு இருக்கும் இந்த நாட்டு விவசாயப் படையையும் திரட்டி, அந்தப் படைகள் மூலம், இந்த மாதிரி நாட்டுக்கு எதிராக இருக்கும் பஞ்சத்தை, பற்றாக்குறையை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றிபெறவேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோம். இதுவரையில், 50 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் தான் உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது. நம்முடைய திட்டம் நிறைவேறாமல் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம், விவசாயிகளுக்காகக்

31st January 1966] [திரு ஆ. கு. சுப்பையா]

கொண்டுவந்துள்ள சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது தான் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு என்று கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எல்லாம், நிலச் சீர்திருத்தத் சட்டங்களான சரி, வார நிர்ணயச் சட்டங்களான சரி, பாதுகாப்புச் சட்டங்களான சரி, அவற்றை அமல்படுத்தக்கூடியவர்களும், அந்தச் சட்டங்களால் பாதிக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே அந்தச் சட்டங்களை முடமாக்கக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடிய காரணத்தால்தான், நம்முடைய பற்றாக்குறையை போக்கக் கூடிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். இதில் அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களையாவது முறையாக அமல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாகப் பல்வேறு மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, தோட்டங்களாகவும் மாட்டுப் பண்ணைகளாகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அந்தச் சட்டங்களை ஏமாற்றும் முறையிலே பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோல், 30 ஏக்கரா என்று சொல்வதை இன்னும் குறைத்து, பத்து ஏக்கரா வரையிலும் என்று வரம்பு கட்டுவதன் மூலமாக, உபரியாக அதிக நிலம் கிடைக்கும், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் தான் இன்றைய தினம் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட முடியும். விவசாயிகளுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருந்தால்தான் அவர்கள் உற்சாகமாகப் பாடுபட முடியும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால் அதிகமாக நிலத்திலே பாடுபட்டு, அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிலைமை ஏற்படக்கூடும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், மிகவும் குறைவான நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்தான் அதிகமாகக் கண்டுமுதல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலையில் சட்டங்களை யெல்லாம் நல்ல முறையில் அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பாசன ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பம்ப் செட்கள் விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்குத் தாராளமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகளைத் தோண்டவேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிணறுகள் தோண்டுவதும், பம்ப் செட்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதும் மாத்திரம் இருந்தால் போதுமானது அல்ல. உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதி போன்றவை இல்லையென்றால், கிணறுகள் வெட்டுவதும், பம்ப் செட்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதும் வீணாகப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். மின்சார

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [31st January 1966]

விஸ்தரிப்பு விஷயமாக தஞ்சை மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை அடிக்கடி தஞ்சை மாவட்ட சட்டசபை மெம்பர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தனியார்த் துறையில் இருக்கக்கூடிய மின்சாரக் கம்பெனிகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்தும் கூட, இன்னும் நடைமுறையில் விஸ்தரிப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்கள் முன்வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறபோது, தனியார்த் துறையில் இருக்கும் மின்சார கம்பெனிகளையெல்லாம் அரசாங்கத் துறையிலே ஏற்று, விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பாசன வசதியை அதிகப்படுத்துவதற்கு முடியும் என்று நான் சொல்லிகொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு தண்ணீர் திறந்துவிடுகிற நேரத்தில், வழக்கத் திற்கு மாறாக, முன்கூட்டியே திறந்துவிட்டதனாலே தான் இந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை பெரிய அளவிற்கு ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாற்று விட்டு முடிந்த பிறகு அந்த நாற்றைப் பறித்து நடுவதற்குச் சேர் எல்லாம் தயாரான பிறகு அதை எடுத்து நடுவதற்கு முடியாத நிலையில் எங்கு பார்த்தாலும் காய்வு ஏற்பட்டு, நட்ட பயிர்கள் காய்ந்து போன ஒரு நிலை தஞ்சை மாவட்டத்திலும், தமிழ்நாடு பூராவிலும் ஏற்பட்டது. ஒரு பெரிய பஞ்சமே வந்துவிடும் என்று விவசாயிகள் அஞ்ச வேண்டிய நிலைமை இருந்த நேரத்தில் விவசாயிகள், வழக்கமான மழை பெய்யவேண்டும் என்பதற்காக எல்லாக் கிராமங்களிலுமே கொடும் பாவி கட்டி இழுத்துக் கொளுத்தினார்கள். ஆகவே, அம்மாதிரி யான நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு தான், திடீர் என்று மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது என்றால், கனமாக மழை பெய்ததன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே கடற்கரை பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய சேர்காழியிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை தாலுகா வரைக்கும் இருக்கும் பள்ளமான கிராமங்கள் எல்லாம் நீரில் மூழ்கிப் போய்விட்டன. சரியான முறையில் ஆற்றங்கரை உயர்த்திக் கட்டப்படாமலும், ஆறுகளெல்லாம் சரியான முறையில் மராமத்து செய்யப்படாமலும் இருப்பதன் காரணமாக, அதிகத் தண்ணீர் வரக்கூடிய காலத்தில், அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் தாராளமாகக் கடலிலே வடியும் முறையில் நிலைமை இல்லை. தொடர்ந்து இந்த நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதை ஒவ்வொரு வருஷமும் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். பாமணி ஆற்றுப் பக்கத்திலே இருக்கும் தெம்பரை கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில், சரித்திரப் பிரசித்தி அடைந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு வருஷமும் அதே கிராமத்தில் உடைப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கேட்கின்ற நேரத்தில், “நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? நாங்கள் திட்ட மதிப்பீடு செய்து அனுப்பிவிடுகிறோம், அரசாங்கத்திலே அனுமதி கொடுத்தால்தான் கரையை உயர்த்த முடியும்” என்று செல்லுகிறார்கள். கரை மிகவும் பணிவாக இருப்பதின் காரணமாகவும், ஆற்றங்கரைகளுக்கு ரிவெட்மென்ட் போடாததன் காரணமாகவும் தான் இம்மாதிரி உடைப்பு ஏற்பட்டு, விவசாயம் பெருமளவிற்குப்

31st January 1966] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த வெள்ளம் காரணமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருபதாயிரம் ஏக்கரா நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று சொன்னால், பயிர்களெல்லாம் நீரில் முழுகி இருந்ததால், கதிர்கள் கருக்காயாகப் போய்விட்டது. ஏக்கராவிற்கு 6 கலம், பத்து கலத்திற்கு மேலே காண முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கமும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்பது மிகவும் நியாயமானது. அது மட்டுமல்ல. இந்த வருஷம் நில வரி மீது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய உபரி வரியை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ரத்து செய்வதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். அதையும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தானிய விலை நிர்ணயம் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தானியத்தை நியாய விலைக்கு வாங்க வேண்டும், நியாய விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விலையின்படி கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த எட்டு லட்சம் டன்னையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யவில்லை. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பிலும் கொள்முதல் ஆகிறது. வியாபாரிகள் தரப்பிலும் கொள்முதல் ஆகிறது. வியாபாரிகள் மிகவும் குறைந்த விலையில் வாங்குகிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது, உயர்ந்தபட்ச விலை என்றும், குறைந்தபட்ச விலை என்றும் நிர்ணயித்திருப்பதால் விவசாயிகளை ஏமாற்றக்கூடிய முறையில், வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச விலையைக் கொடுத்துக் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலையைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்த தானியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்காக தஞ்சாவூர், மனார்குடி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் கிடங்குகளைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு இடங்களில் கொண்டுவந்து கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்க முடியும். ஆகவே, கிராமப் புறங்களில் பல இடங்களை நிர்ணயம் செய்து, அந்தக் குறிப்பிட்ட இடங்களில் அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டுகளை வைத்து, உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

நல்ல ரக விதையான எட்டி-27-ஐ உபயோகித்து இந்த வருஷம் எங்கள் மாவட்டத்தில் அதிகமான விளைவைப் பார்த்தோம். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அந்த ரக விதை கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் இன்னும் பல விதமான நல்ல

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [31st January 1966]

ரக விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நைட்ரஜன் உரம் போன்றவை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்று சொல்லும்போது எல்லா சங்கங்களுமே நியாயமான முறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் வேலை செய்கின்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே, அம்மாதிரியான தடைகளை போக்கியாக வேண்டும். பெரும்பாலும் கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்களுக்குப் பஞ்சாயத்தார்கள் தெரிந்தெடுக்கும்போது, அவரவர்கள் இஷ்டப்படி பஞ்சாயத்தார்களையோ, தலைவரையோ தேர்ந்தெடுத்து விடுகிறார்கள். அதை மாற்றி, அந்தச் சட்டத்திற்குத் தகுந்த விதியைக் கொண்டுவந்து, எல்லா மெம்பர்களையும் வைத்துத்தான் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு விஷயம், இனம் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா நிலம் இனம்தார்களிடம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த இனம் நிலங்களை எல்லாம் ரயத்துவாரியாக மாற்றி, அந்த நிலத்தில் விவசாயிகள் நேரடியாக உழுது பயிர் செய்வதற்கும், கிணறு தோண்டுவதற்கும் ஏற்ற வகையில் பட்டா வழங்கவேண்டும் என்ற வகையில் சட்டத்திலே நல்ல விதமாக இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் அமலாகாத அளவிற்கு இன்றையதினம் ஹைக்கோர்ட்டிலே வந்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இதனால், சட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் இருக்கிறது. இந்த நிலையையும் கவனித்து, ஹைக்கோர்ட்டு பிறப்பித்திருக்கும் ஸ்டே ஆர்டரை உடனடியாக விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும், அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவி, வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமைத் தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய பிரதம அமைச்சர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய திடீர் மரணம் குறித்து நம் நாடே அதிர்ச்சியுற்றிருக்கிறது. உலகமே துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறது. கடந்த 18 மாத காலமாக அவர் ஆற்றியுள்ள அரும்பணிகளை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மொழிப்பிரச்சனை, உணவுப்பிரச்சனை, பாகிஸ்தான் சீனா தாக்குதல் ஆகியவற்றை எல்லாம் அசையா நெஞ்சுடன் நாட்டு மக்களுக்கு உற்சாகம், உரம் ஊட்டும் வகையில் அவர் சமாளித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர் மறைவு நம் நாட்டுக்குப்பேரிழப்பு. அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

நம் நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பல திட்டங்களைத் தீட்டி நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்து வெள்ள காலத்தில் வீணாகச் சமுத்திரத்தில் போய் விடும் ஆற்றின் நீரை அணைகட்டித்

31st January 1966] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்பட வழிகள் செய்திருக்கிறோம். இதன்காரணமாக, தரிசாகக் கிடந்த ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்கள் இன்றையதின சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகவெல்லாம் நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

என்ன இருந்த போதிலும் நாம் இன்னமும் விவசாயிகளுக்கு நலன் அளிக்கக் கூடிய வகையில் பயிர் பாதுகாப்பு, கால்நடை பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. அவற்றை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அண்டை மாநிலங்களோடு பேசி பாக்கியுள்ள ஒன்றிரண்டு பெரிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம். அதேசமயம் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறிய சிறிய பாசன ஆதாரங்களை எல்லாம் உடனடியாக ஒழுங்குபடுத்துவது மிகவும் முக்கியமாகும். இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏரிகள் தூரு வாறப்படாமல் தூர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன. உதாரணமாக விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் 28 ஆயிரம் ஏக்கராவுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் ஏரி இருக்கிறது. 40 வருஷ காலமாக மராமத்து செய்யப்படாமல் கரைகள் ஆங்காங்கே உடைந்து வெள்ள காலத்தில் தண்ணீர் தேங்க முடியாது கிடக்கிறது. வாய்க்கால் வரும்வழி தூர்ந்து போய்கிடப்பதன் காரணமாக மழைக்காலத்தில் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வந்து சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் ஒருபோகச் சாகுபடி கூடச் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் கால்வாயை—தொழுதாரில் இருந்து அகலப்படுத்தி—ஏரியையும் தண்ணீர் கொள்ளும் அளவு ஆழப்படுத்தி கரையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு இல்லாமல் நாம் பொறுக்குவதைகளைக் கொடுத்து, உரம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். என்றாலும் இந்த விதைகளும் சரி, உரமும் சரி காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இவற்றை விவசாயிகளுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைக்கச் செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஆயிரக்கணக்கான குழாய்க் கிணறுகளை, பிட்டர் பாயிண்டுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் கொடுத்தால் கூட உரிய காலத்தில் கொடுத்தால்தான் நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாஸ்பேட், யூரியா உரம் வேண்டிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. சென்னைக்கருகில் பெட்ரோலியம் சுத்திகரிப்பு ஆலையை ஏற்படுத்துவதோடுகூட நைட்ரஜன் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையையும் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [31st January 1966]

நமது நாட்டிலே தாலுக்காவுக்குத் தாலுக்கா நெல் கொண்டு போகத் தடையிருக்கிறது. முக்கியமாக சிவில் சப்ளை அதிகாரிகள் போடுகிற உத்தரவுகள் செக் போஸ்டுகளுக்குப் போவதே இல்லை. கடலைப் பருப்பை தவிர மற்ற பருப்பு வகைகளைக் கொண்டு போகலாம் என்றாலும் கூட செக் போஸ்டில் இருப்பவர்கள் மற்ற பருப்பு வகைகளையும் தடுத்து நிறுத்தி வழக்குப் போட்டுவிடுகிறார்கள். அதுபோல கண்டசாரி சர்க்கரை கொண்டுபோகலாம் என்று இருந்தாலும் செக் போஸ்டில் உள்ளவர்கள் அதையும் தடுத்து நிறுத்தி வழக்குப் போடுகிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது. கேஸ் முடிகிற வரையில் சாமான்கள் அங்கங்கே கிடக்கின்றன. ஆகையால் இதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொள்முதல் செய்வதில் கூட ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. எத்தனை அனல் மின்சாரத்திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் கூட உடனடியாக ஒகனகல் திட்டத்தை சர்க்கார் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு தர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தி மின்சாரம் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்பாக்கத்தில் விரைவில் அணுமின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற கிராம சேவக்குகள் தங்கள் கடைமைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. மேலும் மண்வளத்தைப்பற்றிய அக்கறையும் கொள்வதில்லை. இன்ன இன்ன காலத்திற்குள் உரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிப்பதில்லை. சமீப காலத்தில் எலிவெட்டும் சேர்ந்துவிட்டது. ஆகவே எலிவெட்டினால் ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தையும் தவிர்க்க உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு வசதியாக செய்யக் கிழக்கடற்கரை ஓர சாலையை விரைவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாநில அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி, நம்முடைய தேசத்திலே நம் ராஜ்யம் தான் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதிகமான கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எலிமெண்டரி கல்வி மட்டத்தில் இப்போதெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் நிர்வாகப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட எலிமெண்டரி எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் பொறுத்தவரையிலாவது ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். தனியாக, elementary education -காக ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீசரை நியமிக்கவேண்டும். இன்னும் கல்லூரிகளும் நிறைய

31st January 1966] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

வேண்டும். குறிப்பாக, விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் கொளஞ்சி யப்பர் தேவஸ்தானத்தில் நல்ல வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழெட்டு லட்சம் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று லட்சத்தைக் கொண்டு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்குத் தேவையான பணத்தை வசூல் செய்து தர அங்கேயுள்ளவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஜன் மாதத்திலாவது அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மெடிகல் காலேஜும், இன்ஜினியரிங் காலேஜும் அமைக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு ஆர்ட்ஸ் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்தவேண்டும். பாலிடெக்னிக் இன்ஸ்டிடியூட் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் விவசாயிகளுக்கு சொந்த உபயோகத்திற்கு நெல் அறைத்துக்கொள்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கங்கே சிறுசிறு ரைஸ்மில்கள் ஏற்படுத்த லைசென்சு வழங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். துறைமுகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கடலூர் துறைமுகம் நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தப்படவேண்டும். அதற்காக 33 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைத் துரிதமாகச் சீர்திருத்தவேண்டும். அதைப்போல், பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே ஷுகர் கேன் ஃபண்டி விருந்து ரோடு போடுவதற்காக வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில், கள்ளக்குறிச்சி ஷுகர் மில் பெண்ணாத்தில் அருளு ஷுகர் மில் என்ற இரண்டு மில்களும் நல்ல முறையிலே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. ஆகவே இந்த ஷுகர் கேன் ஃபண்டிவிருந்து பணங்கொடுத்து ரோடுகள் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நெய்வேலித் திட்டம் இருப்பதால், கடலூரி விருந்து விருத்தாசலம் வரைக்கும் எலெக்ட்ரிக் டிரெயின் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் அந்த நெருக்கடியெல்லாம் அரசாங்கம் ஓரளவு சமாளித்து அதற்குப் பிறகு இன்று உணவு நெருக்கடியும், மக்கள் மத்தியிலே பஞ்சாலை நெருக்கடியும் இன்னும் தீவிரத்தோடில்லை. தமிழ்நாட்டிலே பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பெருவாரியான அளவில் வேலையில்லாமல் ஆங்காங்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் ஆலை முதலாளிகள் மில்களை மூடிக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். கோவையைப் பொறுத்தமட்டிலும் அங்கே 60,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து

12-00
noon.

[ஆர். செங்காளியப்பன்] [31st January 1966]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் 25,000 எஞ்சினியரிங் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் கடந்த ஆறு மாத காலமாக வேலையில்லாமல், சுமார் 17000 பேர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் எஞ்சினியரிங் தொழிலாளர்களும் வெளியே சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பஞ்சாலைகளுக்கு இதுவரையில் இல்லாத நெருக்கடி இப்பொழுது ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்தல் பார்க்க வேண்டும். ஆரம்பித்த காலத்தில் ஒரு பஞ்சாலையை வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று நான்கு ஆலைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பங்கலா வைத்துக் கொண்டிருந்தவர் இன்று நான்கு பங்கலாக்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதே போல் ஒரு கார் வைத்திருந்தவர் இன்று 10 கார்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இவையெல்லாம் தொழிலாளர்களால் சம்பாதித்துக் கொடுக்கப்பட்ட. சொத்துத்தானே. ஆறு மாதங்கள் ஏற்பட்ட நெருக்கடியில் தொழிலாளர்கள் மட்டும் தான் பாதிக்கப்பட்ட வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். லாபம் வந்தால் அவர்களுக்குப் பங்கு இல்லை. ஆனால் நஷ்டம் வரும் பொழுது தொழிலாளர்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சரியாக என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பஞ்சாலைகளுக்கு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமும், தனியார் துறையிலும் புதிய ஆலைக்கு அனுமதி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். பழைய ஆலைகளையெல்லாம் மூடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். பழைய ஆலைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவி வருகிறோம். ஆனால் அவர்கள் ஆலையை மூடிவிடுகிறார்கள். புதிய ஆலைக்கு பொருளாதார உதவி இந்த நிலையில் கொடுப்பது அவசியமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கோவையில் மூன்று ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று வாசுதேவ மில்ஸ், அது சம்பந்தமாக தொழிற்சங்கத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு சி. எஸ். அண்ட் டபிள்யூ. மில்லை மூடி விட்டார்கள். இதனால் 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு எஸ்.பி.ஆர். மில்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அந்தந்த மாதச் சம்பளம் வாங்கியே குடும்பம் நடத்த முடியாத நிலை இருந்தது. இப்பொழுது, விலைவாசி உயர்த்தி இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அவர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்தமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதுவரை ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கோவையைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் நாட்டின் மேல் அக்கறை கொண்டவர்கள், நாட்டினுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்தவர்கள். ஆகையால் தான் அவர்கள் யூனியன் மூலமாகவும், எங்கள் மூலமாகவும் தங்களுடைய கஷ்டத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் உயர்தர அதிகாரிகளை இதற்காக நியமித்து, ஆலைகளை மூடுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்த்து ஒரு ரிப்போர்ட் கேட்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஒன்று அரசாங்கமே இந்த ஆலைகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும். அல்லது அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளாக நல்ல திறம்பட நடத்தக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றவர்களாவது இதை

31st January 1966] [திரு. ஆர். செங்காரியப்பன்]

ஏற்று நடத்தவேண்டும். அரசாங்கம் புதிய ஆலைகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பழைய ஆலைகளையே திறம்பட ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பற்றாக்குறை நமது நாட்டிலே இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு ரேஷன் முறையிலே நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே இந்த முறை ஒழுங்கான முறையில் அமல் நடத்தப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. சென்ற மாதத்தில் 10 நாட்களுக்கு முன்னாலே இரண்டு வாரங்களுக்கு ரேஷன் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் முறையிட்டார்கள். நான் டி.எஸ்.ஓ.-வைப் போய் பார்த்த போது, அவர், இரண்டு வார ரேஷன் கேரளாவுக்கு கொடுக்கப் போகிறோம், ஆகையால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைமை இல்லாமல் அங்கே இருக்கக்கூடிய ரேஷனை வேறு இடத்திற்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் வெளியிலிருந்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு நாளைக்குக் கொடுப்பதே பட்டணம் படியில் அரைப்படி அரிசினான். அதையும் கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் எப்படிப் பிழைப்பார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : கனம் தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரைமீது நானும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லலாம் என்று விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையில் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாரதப் பிரதமருடைய மறைவிற்கு அனுதாபம் தெரிவித்திருப்பதாகும். அவர் இந்த நாட்டுக்கும், உலக அரசியலுக்கும் பணியாற்ற எல்லாச் சிறப்பியல்புகளையும் பெற்று இருந்தார் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. குறிப்பாக 17 ஆண்டுகாலமாக நேருஜி அவர்கள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கும், அரசியல் திறமையும், இவர் 18 மாத காலத்திலே பெற்று உலகத்திலே சிறந்த அரசியல்வாதியாக விளங்கினார் என்ற உண்மை அவர் மறைந்த பிறகுதான் நமக்குத் தெரிந்தது. அப்படிப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் கொண்டவர் இன்று நம்மிடத்திலே இல்லையென்றாலும் அவர் விட்டுச் சென்று அடக்க உணர்ச்சி, மாற்றுகரை மதிக்கின்ற தன்மை, எண்ணத்திலே உண்மை இவையெல்லாம் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அவர் காந்திய வாழ்க்கையை வகுத்துக்கொண்டார். அதனால்தான் அவர் அவ்வளவு சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருந்தார். அவருடைய தொண்டு இந்த நாட்டிற்கு நீடித்திருந்தால் நிச்சயமாக நல்ல பலனை அளித்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர் பிரிந்தது நமக்கெல்லாம் மிகவும் வருத்தத்தைத் தருவதாக இருந்தாலும், அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகள் பின்னால் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய மக்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறது என்ற ஆசை வார்த்தைகளை நாம் கடந்த பல வருஷங்களாகக் கூறிக்கொண்டுதான் வருகிறோம். குறிப்பாக, விவசாயிகளுக்கு, உர வசதியும், கடன் வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்போகிறோம்

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [31st January 1966]

என்று சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்குச் சாதனங்கள் அளிக்கிறோமா என்பதையும் அப்படி அளிப்பதிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் உணர்கிறோம். கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்குக் கடன்களையும், மானியங்களையும் கொடுக்கிறோம். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 3,000 கிணறுகள் வெட்ட திட்டம் இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும், கிராம சேவக்குகளும் எவ்வளவு கிணறுகள் தேவையென்பதையெல்லாம் பார்த்து புள்ளி விவரம் குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதுவரையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஏறக்குறைய ஐந்து அல்லது பத்து கிணறுகளுக்காகத்தான் அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. 3,000 கிணறுகளுக்கு எந்த விதமான வழியும் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கம் பணம் கேட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அங்கு இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விண்ணப் பங்களுக்குப் பதிலே கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நடந்து நடந்து செலவாவதுதான் மிச்சம்.

உர விநியோகத்தை இன்றைய தினம் இரண்டு விதமாகச் செய்குகொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கியும் செய்கிறார்கள். பூந்தமல்லியில் மூன்று மார்வாடி நபர்களுக்கு உரம் தயாரிக்க லைசென்ஸ் வழங்கியிருப்பதோடு கூட, யூரியா போன்றவற்றைத் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே உரம் விற்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே, தனிப்பட்ட ஏஜன்டுகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உரம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். செங்கற்பட்டிலுள்ள மார்க்கெட்டிங் சொசைடி சரிவரச் செயல்படவில்லை என்று நான் ஓராண்டுக்கு முன்பே தெரிவித்தேன். ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. உர வகைகளைப் ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடித மூலம் எழுதியதற்கு உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, தற்போது அந்தக் கணக்குப் புத்தகங்கள் எல்லாம் அதிலே சம்பந்தப்பட்ட நபராலோ அல்லது நபர்களாலோ களவாடப்பட்டு எரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த சொசைடியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர் மத்திய அமைச்சர் ஒருவருக்கு உறவினர் என்ற காரணத்தால் இன்றைய தினம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதிலே காலதாமதம் ஆகிறது என்று தெரிகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

31st January 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிடமாட்டார்கள். அவர்கள் நீதி நேர்மையுள்ளவர்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஒருவித நோக்கத்தோடு கூறுகிறார்கள்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : அந்தக் கருத்தோடு நான் சொல்ல வில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய உறவினர் என்ற காரணத்தைக் காட்டிக் கொண்டு அவர் செயல்படுகிறார் என்ற அடிப்படையை வைத்துச் சொல்கிறேன். அந்த ஊழலைப் பற்றி இங்கு ஓரண்டுக்கு முன்பே கூறியும் இதுவரை அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? கூட்டுறவு நாயன்ச் சங்கங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு சங்கமும் அதிகமாகக் கடன்களைப் பெற்று திரும்பித் தருவதில்லை. அதனால் புதிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தக் கடன்களைத் தராததன் காரணமாக புதிய கடன்களைச் சங்கங்கள் எழுப்ப முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவிகள் தடைப்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு தடைப்படக் காரணம் என்ன என்று பார்த்து அதைத் தீர்க்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு ஆழப்படுத்துவதற்கு சாதனங்கள் தேவையென்றும், கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லுகிற நிலைமை தான் செங்கற்பட்டு விவசாய இலாகாவிலே இருக்கிறது. மாவட்ட விவசாய இலாகா இருக்கிறதே தவிர, மக்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யக் கூடிய நிலைமை இல்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் இந்தச் சாதனங்களை வைத்து விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் ஓரளவு விவசாய உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். அந்த அடிப்படையில், ஒரு திட்டத்தை வகுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அணு மின்சக்தி நிலையத்தை செங்கற்பட்டு ஜில்லா மகாபலிபுரத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மின்சாரப் பற்றாக்குறையால் தொழில்கள் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையை உணர்ந்திருக்கிறோம். மற்ற அனல் மின்சார நிலையங்களையும், மகாபலிபுரத்தில் அணு சக்தி மின்நிலையத்தையும் இந்த ஆண்டே நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளில் இந்தச் சர்க்கார் ஈடுபடும் என்று குறிப்பில் காணப்படவில்லை. இது ஒரு பெரிய திட்டம். மாநிலத்திற்கு வேண்டிய முக்கியமான திட்டம். இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது. இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்வதோடு, எல்லாத் துறைகளிலும் சிறப்புடைய சீரிய செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தின்மீது நானும் பங்கு கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [31st January 1966]

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஆற்றிய உரையிலே மறைந்த மகான் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துடன் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்ல ஒரு சக்தி வாய்ந்த, திறமை படைத்த பிரதமரையும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து பிரதமராக வந்திருக்கக் கூடிய ஒவ்வொருவரும் திறமையுள்ளவர்களாகவும், மக்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களாகவும், நாட்டினுடைய நலனைக்காக்கக் கூடியவர்களாகவுந்தான் வந்திருக்கிறார்கள். இது அந்தக் கட்சியினுடைய சாதனையைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. அந்தக் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதம மந்திரிகளானாலும் சரி, மாநில அமைச்சர்களானாலும் சரி, நல்லவர்களாகவும், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்பவர்களாகவுந்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் பெருமையைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். பிரதம மந்திரி தேர்தல் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்று ஒரு சிலர் கூறினார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் ஜனநாயக முறைப்படி, கட்சியிலே கூட ஜனநாயக அடிப்படையிலே தேர்தல் நடந்தது என்பது இந்த நாட்டில் மாத்திரமல்ல; உலகத்தில் உள்ள எல்லாநாட்டு மக்களும் தெரிந்து கொண்டார்கள். அந்த முறையில் தேர்தல் நடந்து நல்ல தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். இது எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்வது போல் பிரதமர் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அங்கலாய்ப்பு ஒரு சிலருக்கு இருக்கலாம். இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரை அகில உலகத்தில் இருப்பவர்களும் பாராட்டுகிறார்கள்; அவரவர்களுடைய நாட்டுக்கு இவரைக் கூப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பெருமை உலகம் பூராவும் ஒங்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்திச் சென்றார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பாக விவசாயத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை, உணவைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு அடுத்த ஆண்டு என்ன நிலைமை ஏற்படப் போகிறது என்பதை அவர்களுடைய குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “தற்போதைய நிலவரப்படி அடுத்த ஆண்டில் நமது மாநில உணவு நிலைமை இதற்கு முன் நாம் பயந்ததை விட எவ்வளவோ எளிதாயிருக்குமென்று நம்புவதற்கு இடமளிக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ எளிதாயிருக்குமென்று நம்புகிறோம் என்ற அளவில் நாம் எல்லாம் நம்பிக்கை இழக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் உரை அமைந்திருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில்

31st January 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு நாம் 6 லட்சம் டன் அளவிற்கு உணவுப் பொருள்களை அதிகரித்தாலுங்கூட நாட்டில் ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுக்காமல் உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை அடைந்து விடுவதற்கு சிரமம் இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எப்படியாவது ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுக்கும் அளவில் நாம் அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, எப்படி அதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரு மனதுடன் ஏற்பாடு செய்தால்தான் என்றென்றைக்கும் ஓரளவு பயப்படாமல் இருக்க முடியுமே யல்லாது ஒரு பக்கம் ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டு போய் இன்றொரு பக்கம் விவசாய உற்பத்தியைச் செய்கிறோம் என்றால், பெருகும் ஜனப்பெருக்கத்திற்கும் சேர்ந்து உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. கோளாவைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள், நான் ஒன்றுக்கு 1,500 குழந்தைகள் பிறக்கின்றன என்று சொன்னால், சென்ற மாதம் போட்ட திட்டத்தைவிட இந்த மாதம் 1,500 குழந்தைகளுக்கும் சேர்ந்து நாம் ஒரு மாத உணவைச் சேகரித்து வைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். பாரதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எவ்வளவு மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்துப் போவது என்று சிந்தித்தால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், உணவுப் பிரச்சனையை நாம் சமாளித்து விடுகிறோம் என்பதை எளிதாக யாருமே சொல்லமுடியாது. ஆகவே இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை மிகமிக தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற நேரத்தில் பம்பு செட்ஸ் கொடுக்கிறோம், பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை எல்லாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லும்போது நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அத்தனை நீர் நிலைகளையும் நாம் பயன்படுத்தி விட்டோம். இனி பூமிக்கு அடியில் பரிசோதிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது நம் சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிரமாக இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் 2,000 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று. பூமிக்கு அடியில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து பயன்படுத்தும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது நெல் சாகுபடியில் மட்டுமே கவனம் செலுத்திவிடக்கூடாது. வேறு உப பண்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தினால்தான், நெல் ஓரளவு குறைந்தாலும், மற்றப் பொருள்களை ஓரளவு அதிகம் உற்பத்தி செய்தால்தான் நாம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். உப பொருள்கள் என்று சொன்னால், எனது மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் உருளைக் கிழங்கு நாம் உண்ணக் கூடிய ஒரு உணவுப் பொருளாக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது வட நாட்டிலுள்ள அதிக மாநிலங்களும் இதை விரும்புகிறார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாகவே

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [31st January 1966]

இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். உருளைக் கிழங்கிற்கு நோய் வந்து விட்டது, லேட் பிளைட் என்ற நோய் வந்து விட்டது. அதைத் தடுக்க டைட்டேன் கிடைக்கவில்லை, பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை, ஸ்காட்லண்டிலிருந்து நல்ல விதைகள் கிடைக்கவில்லை. அப்படி வந்த விதைகள்கூட கெட்டுப் போய், பூச்சி இருக்கிறது என்று அதை கடலில் கொட்டும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கிருந்து வரும் விதை இப்போது இல்லை. இப்படியிருக்க, எப்படி அந்தப் பயிரை வேறு விதத்தில் மாற்றி அமைக்கலாம் என்பது பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற மாதம் நம் மதிப்பிற்குரிய ரெவினயூ அமைச்சர் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தார்கள். வானம் பார்த்து மழையையே நம்பி உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்யும் இடங்களில் லேட் பிளைட் வந்து எல்லாம் பாழாகி விட்டது. ஒருசில இடங்களில் நெல்லுக்கு இறைப்பது போன்று தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யும் இடங்களில் எல்லாம் நல்லமுறையில் உருளைக்கிழங்கு விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், நிச்சயமாக விளைந்தும் இருக்கிறது. அதற்காக சில இடங்களைப் பார்வையிட்டு சின்னச் சின்ன ஓடைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி ஒரு டாம் கட்ட ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று ஆறு தல் சொன்னார்கள். அதற்காக அங்குள்ள மக்கள் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீலகிரியில் உள்ள எல்லா ஓடைகளிலும் செக் டாம்ஸ் கட்டி உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான டன் உருளைக்கிழங்கை விளைவிக்க முடியும். அதற்காக எவ்வளவு செலவானாலும் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். எந்த ஒரு ஓடையும் வீணாகப் போகாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் நீடித்து நிற்கும். அதை மாற்றி இன்று தேயிலை விவசாயத்திற்குப் போகும் அளவிற்கு எங்கள் ஜில்லாவில் நிலைமை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு நெருக்கடி உள்ள இந்த நேரத்தில் உருளைக்கிழங்கு விவசாயத்தை மாற்றிவிட்டு தேயிலை உற்பத்தியில் விவசாயிகள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தேயிலை உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டு போகும்போது உணவு உற்பத்தி அங்கு குறைந்து கொண்டே போகும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. இனி நமக்கு வேறு வழியில்லை என்று தேயிலை உற்பத்தி செய்வது என்று போயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்காக முயற்சி செய்து எப்படியாவது தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய அளவில் செக் டாம்மை அதிகமாகக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அதை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

அண்மையில் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய ஊதியத்தை ஓரளவிற்கு உயர்த்துவதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இது சிக்கலான ஒரு பிரச்சனையாக ஆகிவிடுகிறது. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அலவன்னை உயர்த்தினால் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு குறிப்பாக என்.ஜி.ஓ.ஸ்,

31st January 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு அவர்கள் உயர்த்தி விட்டார்கள் என்று 5 ரூபாய் உயர்த்தினால் போதவே போதாது. இன்றைய விலைவாசி நிலையில் என்ஜி.ஓ.-க்கள், ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு வரக் கூடிய பட்ஜெட்டில் தயவு செய்து ஓரளவு கணிசமான அளவில் அதிகப்படி ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களும் மாநில சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களும் இரண்டு பேர்களும் மனிதர்கள்தானே, ஒரேமாதிரி வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சம்பளம், அதிலும் பஞ்சப் படியில் வித்தியாசம் இருந்தால் இவர்களுக்கென்ன நெல் குறைந்த விலையிலா கிடைக்கிறது? ஆகவே, இது பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்து ஓரளவு அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று மிக்க பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, தேயிலை உற்பத்தியைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நீலகிரியில் தேயிலை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சார வெட்டு செய்து விட்டோம். 1959-ம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போதே சொல்லியிருந்தேன். தேயிலை அழுகும் பொருளாக இருப்பதால் தேயிலை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அன்று ஒரு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் போட்டிருந்தோம். திடீரென்று இந்த ஆண்டு, மழை இல்லை என்று அந்த ஸ்டான்டிங் ஆர்டரை எடுத்து விட்டு மின்சார வெட்டு கொண்டு வரப்பட்டது. டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களை விட மார்ச் ஏப்ரலில் ஒன்றுக்கு மூன்று வரும் தேயிலையை எப்படி அவர்களால் பக்குவப்படுத்த முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மே மாதத்தில் மழை வர வாய்ப்பிருப்பதால் மார்ச்சில் எப்படி சமாளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து வேறு துறைகளில், சினிமா போன்ற துறைகளில் மின்சாரத்தைக் குறைத்து தேயிலை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு மழை இல்லை, மழை இல்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில் என் தொகுதியாகிய குன்னூரில் சென்ற 17-ம் தேதி ஒரே இரவில் இரவு பூராவும் மழை பெய்து அங்கு எவ்வளவோ சேதங்கள் ஏற்பட்டன. பாலங்கள் பல அடித்துச் செல்லப்பட்டன, மூன்று நான்கு மாடுகள் போய் விட்டன. மூன்று மனிதர்கள் காணாமல் போய் விட்டார்கள். அவர்களை அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. மார்க்கெட்டுக்குள் எல்லாம் தண்ணீர் வரும் விதத்தில் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதற்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் குடிசை போட்டுக் கொள்ள 20, 30 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் அவர்களால் ஜீவனம் செய்ய முடியாது. கலெக்டர் அவர்கள் மேற்பார்வை செய்து என்னென்ன நஷ்டம் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொள்கையை விளக்குகின்ற வகையில், கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

கருத்துரைகளையும் சேர்க்கலாம் என்று விரும்பி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் பலர் இந்த நாட்டில் இருந்து வருகின்ற உணவுப் பற்றாக்குறையைக் குறிப்பிட்டு, அதைப் போக்குவதற்கான வழிமுறைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் அவர்களது உரையில் உணவுத் துறையில் அடுத்த ஆண்டு நாம் எதிர்பார்ப்பது போன்ற பயங்கரமான சோதனைகள் ஒன்றும் வராது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பஞ்சத்தைப்பற்றி நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும், பத்திரிகையில் எங்கு பார்த்தாலும் பார்க்கக்கூடியது, அன்றாடம் இதைப்பற்றி பேசக்கூடியதுமான ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நாம் உண்மையிலேயே வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மூன்று ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களைப்போட்டு நாம் நிறைவேற்றியும் கூட உணவுப் பஞ்சம்—என்ன காரணத்தாலோ—இன்னும் தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. ஒவ்வொரு திட்டத்தில் இதற்கான முயற்சிகள் தவறிக் கொண்டே போகிறது. ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை போடுகின்ற நேரத்தில் உணவுப் பஞ்சத்தைப்பற்றி பேசுகின்றோம். ஆனால் முடியும் போது உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்ததாகக் காண முடியவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் இதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. இதற்காக கோடிக்கணக்காக செலவு செய்தும் கூட, இதுவரையிலும் உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் நான் கேட்டுக் கொள்வேன், பி. எல். 480 என்று சொல்லும் அமெரிக்க பொதுச் சட்டத்தின்கீழ் உணவு பெறுவது என்பது இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்கு என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து சொல்லவேண்டும். இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு வாங்கிக்கொண்டு இருக்கப்போகிறீர்கள், 70 வரையிலா அல்லது 72 வரையிலா அல்லது 80 வரையிலா என்பதை இந்த அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும். இதை அருள் கூர்ந்து தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசாங்கத்தின்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டை என்னால் சாட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நாட்டில் அதிகப் படியாக பேசப்படுவது ஜனநாயகத்தைப் பற்றி 'ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவவர்களே நாங்கள் தான், பார்த்தீர்களா, நாங்கள் தான் பெரிய ஜனநாயக வாதிகள்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் பலர். உண்மையிலேயே ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் வளரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்ட விரும்புகிறேன். நான் சொல்வதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் சொல்கிறான் என்று மட்டும் அருள் கூர்ந்து பாராமல் சொல்வதில் உண்மையிருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து சிந்திக்கவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் ஒரு கலவரம் நடைபெற்றது. நடைபெற்ற கலவரம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை ஒட்டி நடைபெற்ற கலவரம்தான். ஒரு பகுதியினர் காலையில் கலவரம் செய்தார்கள். இன்னொரு பகுதியினர் மாலையில் கலவரம் செய்தார்கள், கலவரம் செய்த இரு பகுதியினர்

31st January 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மீதும் போலீசார் வழக்குத் தொடருவதற்காக எஃப்.ஐ.ஆர். தாக்கல் செய்த திருவண்ணாமலை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஒரு பகுதியில் 48 பேர்கள் மீதும், இன்னொரு பகுதியில் 60 பேர்கள் மீதும் வழக்குகள் போடப்பட்டு இருந்தது. வழக்கு போடப்பட்டு சில நாட்களுக்குள்ளாக சர்க்காரிலிருந்து ஓர் உத்தரவு வந்தது. இரண்டாவது பகுதியினர் மீது போடப்பட்ட வழக்கை தொடரவேண்டாம், நிறுத்தி வைப்புகள் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் கலவரம் செய்தவர்கள், அதாவது காலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் மீது வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது, மாலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் மீதுள்ள வழக்கை நிறுத்தி வைப்புகள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. மாலையில் நடந்த கலவரம் என்ன? அதில் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவன் நான். எனது அருமை நண்பர் முருகையன் அவர்களின் மனைவியார் தாக்கப்பட்டார்கள். கலவரம் நடந்த போது நான் வீட்டில் இருந்தேன். கலவரம் நடத்திய கூட்டம் என்னை தாக்குவதற்காக என் வீட்டுக்கு வந்தது. 400, 500 பேர்கள் கூட்டமாக என்னை தாக்குவதற்கு வந்தார்கள். நான் வீட்டிலிருந்தே தொலை பேசியில் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களை அழைத்து இருக்கின்ற நிலைமையைச் சொன்னேன், கலவரக்காரர்கள் போடும் சத்தம் கூட கேட்குமே என்று கூட அவர்களிடம் சொன்னேன். ஆர்.டி.ஓ. ஏ.எஸ்.பி. முதலியோர் எங்கள் வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். எப்படியோ போலீசார் சமாளித்தார்கள். இவையெல்லாம் மாலையில் நடைபெற்றது. காலையில் வேறு கலவரம் நடந்திருக்கிறது என்று குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்து வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாலையில் நடந்த கலவரத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது, அதில் குற்றம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்போகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் காலையில் நடந்த கலவரத்தைப் பற்றி வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாலையில் நடந்த கலவரத்திற்கு வழக்கு தொடரப்படவில்லை. இரண்டு கலவரத்திற்கும் போலீசார் எஃப்.ஐ.ஆர். தாக்கல் செய்த பின்னால் சர்க்கார் தலையிட்ட வழக்கை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வது சர்க்காரிடத்திலிருந்து வழக்கை நிறுத்துவதற்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். என்ன விந்தையாக இருக்கிறது? ஜனநாயகத்தை நாங்கள் தான் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற வீரர்கள் இதைப்பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்து இதற்கு தக்க பதில் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் அறிந்திருக்கின்ற காரணம், மாலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் பிரபல காங்கிரஸ்காரர்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட அந்த வழக்கை சர்க்கார் உத்தரவின் பேரில் இப்போது போலீசார் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தலையிட்டதற்கு காரணம், இந்த கலவரத்திற்கு காரணமாக இருந்த திருவண்ணாமலை நகர மன்றத் தலைவர் காங்கிரஸ்காரர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தான் இந்த வழக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு என்ன

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

காரணம் இருக்க முடியும்? நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்த பின்னால் நீதிமன்றத்தில் வேண்டுமென்றால் தள்ளினால் தள்ளட்டும், அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, ஆனால் இந்தச் சர்க்கார் தலையிட்டு இதை நிறுத்தி வைப்பானேன்? இதுதான் ஜனநாயகமா? இது தான் ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுகின்ற முறையா? இதைச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இது குற்றமல்லவா? இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறது? ஜனநாயகம் என்றால் தங்கள் கட்சிக்கு சாதகமாகவும் மற்ற கட்சிகளுக்குப் பாதகமாகவும் ஆக்கிக்கொள்வது தானா? இதைத்தான் ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே ஜனநாயகம் என்பது ஒரு கேலிக் கூத்தாகிவிடும். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக சீக்கிரத்தில் ஜனநாயகம் சாகடிக்கப்பட்டுவிடும்; அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இன்றையதினம் காரணமாக இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இதே போன்றுதான் பல்வேறு துறைகளிலும் நடப்பதை என்னால் எடுத்துக் காண்பிக்க முடியும். கூட்டுறவுத்துறையில் வழக்குகள் தயார் செய்யப்பட்டு இன்றைய தினம் போலீசாருடைய கையில் நிறைய வழக்குகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. நான் பெயரை சொல்ல விரும்பவில்லை. போடப்படுகின்ற வழக்குகளில் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்றால் அவர்களுக்கென்று ஒரு நியாயமும், மற்றவர்களுக்கு இன்னொரு நியாயமும் என்றால் இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இது ஜனநாயக நாட்டில் நடைபெறலாமா? மாற்றுக் கட்சிகளில் சேர்ந்தவர்கள் எடுபட்டிருந்தால் வழக்கு தொடரப்படுகிறது, பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன, ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தால் அந்த வழக்குகள் போலீசாரிடத்திலேயே நின்றுவிடுகிறது, நீதிமன்றத்திற்குப் போவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? கட்சிக்கண்ணோட்டமே தவிர, வேறு என்ன இருக்க முடியும்? எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி சொல்லுகின்றேன்—அதில் தவறு இருந்தால், அதை அமைச்சர் மறுத்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்—எனக்கு இருக்கின்ற தகவலின் படி மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் போகஸ் டிக்கட் தயார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் போகஸ் டிக்கட்டுகள் கொடுப்பது இரண்டு ஆண்டு காலமாக நடந்திருக்கிறது, பின்னால் அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இதைப்பற்றி பத்திரிகையில் செய்தியும் வந்தது. இன்னும் இதைப் பற்றி வழக்குத் தொடரப்படவில்லை. என்ன காரணம்? அந்த சினிமாக் கொட்டகை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர் அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர் என்கிற ஒரே காரணமே தவிர, வேறு என்ன காரணம்? இவ்விதம் தான் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதா? இதைப் பார்க்கின்றவர்கள் இந்தச் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன கூறுவார்கள்? யோசியுங்கள், ஜனநாயகம் என்பது வெறும் கேலிக் கூத்தல்ல, அருள் கூர்ந்து இம்மாதிரிப்பட்டவையைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போன்று சென்ற ஆண்டு—தேதி சரியாக நினைவில்லை—பத்திரிகையில் பெரிய விளம்பரம் வந்தது, 'மெயில்' பத்திரிகையில் முழு பக்க விளம்பரமாக வந்திருந்தது, வேறு எந்தப் பத்திரி

31st January 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கையிலும் வரவில்லை. சென்னை சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கப்போகிற செய்தியைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 50, 60 ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அது என்னவாயிற்று என்று இன்றுவரையிலும் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றிச் சமாதானம் எனக்குத் தேவை. அருள் கூர்ந்து இதற்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும் சர்க்கார். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் திண்டிவனத்திற்கும் சென்னைக்கும், வேலூருக்கும் சென்னைக்கும் இடையில் நான்கு பஸ்களை விட்டது இந்தச் சர்க்கார். மூன்று மாதங்கள் இந்த பஸ் சர்வீஸ் நடைபெற்றது. சென்னைக்கும் திண்டிவனத்திற்கும் சாதாரணமாக போய்க்கொண்டிருக்கிற பஸ்ஸில் 3 ரூபாய் கட்டணம், சர்க்கார் பஸ்ஸில் 2 ரூபாய் 60 பைசா. இன்னொன்று சாதாரண பஸ்ஸில் இடையிலுள்ள இடங்களுக்குச் செல்லுகின்ற பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்வதில்லை, சர்க்கார் பஸ்ஸில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைப் பார்த்து மக்கள் எல்லாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். இதைப் பார்த்து நாங்கள் மிகவும் பெருமைப்பட்டோம். இதைப் பின்னால் நான்கு பஸ்கள் அதிக மாக்கினார்கள். இத்துளைக்கும் பின்னால் இந்த பஸ்களை நிறுத்தி விட்டார்கள், எந்தவிதமான காரணமும் சொல்லாமல், என்ன காரணத்திற்கு பஸ்ஸை விட்டார்கள், என்ன காரணத்திற்காக பஸ்ஸை நிறுத்தினார்கள் என்பது இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதற்கான சமாதானம் எனக்கு தேவை. இதற்குத் தக்க பதிலை சர்க்கார் சொல்லியாக வேண்டும். அதிகாரம் தங்கலிடத்தில் இருக்கிறது என்பதற்காக இவ்விதம் அஷ்பிரயோகம் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நிறுத்துவதற்கு என்ன காரணம்? மூன்று மாதங்கள் சர்வீஸை நடத்திவிட்டு திடீரென்று நிறுத்துவதற்கு என்ன காரணம் என்பதற்கு சமாதானம் சொல்ல சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவசியம் சொல்லியாக வேண்டும்.

அதே போல் வேறொன்று, உணவு இலாகாவில் நடைபெற்றது, கேட்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்கள் எவ்வாறு பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இவ்விதம் கீழ் மட்டத்தில் நடப்பது எல்லாம் எங்களுக்கு எப்படி தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக் கூடும். ஆகவே நான் சொல்லுகின்ற இந்தக் குற்றச் சாட்டைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காகவே சொல்லுகிறேன். விசாரித்து நியாயம் வழங்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் ஒரு ரைஸ்மில்லில், கணக்குகளை சோதனை போடுவதற்காக டி.எஸ்.ஓ. சென்றிருக்கிறார்; அவர் சோதனையிட்டுவிட்டு, கணக்குகள் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று நோட் புக்கில் கையெழுத்தும் போட்டிருக்கிறார். இது கழிந்த பின்னால் ஒரு நோட்டீஸ் வருகிறது, அதாவது உங்களுடைய கணக்கு சரியாக இல்லாததால் 10 ரூபாய் அபராதம் போட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கு சரியாக இருக்கிறதே, இதை சோதனை செய்த அதிகாரி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறாரே, இப்போது எப்படி பத்து ரூபாய் அபராதம்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

வந்தது என்று கேட்டதற்கு முன்னால் ஏதாவது கணக்குகளில் தவறு இருந்திருக்கும், அதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதை என்னிடத்தில் வந்து சொன்னார்கள். சரி 10 ரூபாய் தானே தொலைய்டும், பத்து ரூபாயை செலுத்திவிடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் 10 ரூபாய் செலுத்தி 'செல்லான்' வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது கிடைக்கவில்லை என்று மறுபடியும், உங்களுக்கு பத்து ரூபாய் அபராதம் போட்டிருந்தது. அதை நீங்கள் செலுத்தவில்லை. ஆகவே பத்து ரூபாய் அதற்கு அபராதம் போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் 20 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் வந்தது. இது என்ன, ஏற்கனவே பத்து ரூபாய் கட்டியாய் விட்டதே, எப்படி கட்டவில்லை என்று நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது, என்று கேட்பதற்காக முன்னால் பணம் செலுத்திய 'செல்லானின்' டூப்ளிக்கேட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் தாலுகா ஆபீசிஸுள்ளவர்களிடம் போய் கேட்கும் போது அங்குள்ள கிளார்க், அதை நாங்கள் தொலைத்து விட்டோம், எனக்காக தயவு செய்து இன்னும் 10 ரூபாய் கட்டி விடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார். . . . இது என்ன, சந்தைக் கடை வியாபாரமா? தாலுகா ஆபீசா? இதை நான் அதற்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எப்படி இலாகாக்கள் நடைபெறுகின்றன? எப்படி நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றார்கள், எப்படி அரசாங்கத்தை நடத்துகிறார்கள் என்பதை, எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத் தான். ஒரு ரைஸ் மில் சொந்தக்காரர் ரைஸ் மில் நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் இல்லாமலேயே 8 மாத காலமாக ரைஸ் மில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். சர்க்காருக்கு ரிடர்ன் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார். சர்க்காரும் ரிடர்னை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் இல்லை, லைசென்ஸ் இல்லாமல் மில் ஓட்டுகிறாரே, என்று ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கேட்டபிறகு, நிறுத்து என்று சொல்லி நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர் அசல் காங்கிரஸ்ஸ்காரர். இப்படி சர்க்கார் ஒரு கட்சிக்கு ஒரு நீதி என்று நடத்துகிறார்களே? அது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதாக சொல்லக்கூடிய சர்க்காரின் பேரில் இவ்வளவு மோசமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று தயவு செய்து சொல்லாதீர்கள். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லி, தவறான காரியங்களைச் செய்யாதீர்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக்காட்டி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாநில கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் பேரிலே ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டின் அரும் பெரும் தலைவர், பிரதமராக இருந்த உயர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தத்தை நிறுத்தி, சமாதான முறையிலே நடத்திச் செல்லவேண்டும் என்று கருதி நம்முடைய நாட்டை விட்டு ரஷ்யாவில் டாஷ்கெண்டு நகரத்தில் தன்னுடைய கடைசி மூச்சு உள்ளவரையில் பேசி, திறம்பட பணியாற்றி, மக்களுக்கும் உலகத்திற்கும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

என்று சமாதானம் செய்தபின்பு, தொலைபேசியில் தன்னுடைய குடும்பத்தாருடன் பேசும்பொழுது தன்னுடைய பேச்சுக்களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டுவிட்டு, அதற்குப் பின்பு ஒரு மணி நேரத்திற்குள், இரவு ஒரு மணிக்குமேல், உயிர் நீத்த செய்தி கேட்டு நம்முடைய இந்திய நாட்டின் மக்கள் மாத்திரமல்ல, உலக நாடுகளே துக்கத்தில் ஆழ்ந்தன. அப்படிப்பட்ட தலைவர் நம்முடைய நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் சிறந்த சேவை செய்தனர், எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர் நம்முடைய நாட்டின் தலைவராக, பிரதமராக இருந்தார் என்று சொன்னால், அதனால் நம்முடைய நாட்டிற்கே பெரிய மதிப்பும் அந்தஸ்தும் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, காந்தியடிகளுக்குப் பின்னால், நேருஜிக்குப் பின்னால், அவர்களுடைய அடிச்சுவடை பின்பற்றி நாட்டுக்கு பணியாற்றிய திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையை நம்முடைய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். குறிப்பாக, இந்த இடைஞ்சலான காலத்தில், திறமையாக நாட்டை ஆட்சி செலுத்தி வந்த பெரியார் அவர்கள் மறைந்த பின்பு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கு பிரதம மந்திரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டில் வேறு பல குழப்பங்கள் இருந்தபோதிலும் கூட, உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு மழை பொய்த்துவிட்டது. அக்டோபர் மாதம் வரையில் நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் என்று நினைத்து உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ரீதியிலே மழையே இல்லை. தண்ணீர் இல்லை என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அக்டோபர் மாதம் வந்த மழையின் காரணமாக, ஓரளவுக்கு நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட மழை இல்லாத காரணத்தினால், மின்சார வெட்டும் சேர்ந்துகொண்டது. கோவையில் மின்சார வெட்டு காரணமாக 100-க்கு 25 பங்கு இயந்திரங்கள் ஓட்டுவதற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் பம்பு செட்களுக்கும் இந்த வெட்டு இருக்கிறது.

விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், விவசாயம் தான் நம்முடைய நாட்டு முதுகெலும்பு என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால் விவசாயத்திற்கு முதலில் தண்ணீர் கிடைக்கும் படி செய்யவேண்டும், தண்ணீர் கிடைத்தால் தான் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். பட்ஜெட்டில் எல்லா தலைப்புகளுக்கும் ஒதுக்கியதைவிட, விவசாயத்திற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஏதோ ஆற்று ஓரங்களில், கால்வாய் ஓரங்களில் கிணறுகளை வெட்டக் கூடாது என்று இருக்கிற பழைய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற இடங்களில் பம்புசெட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்தால், கால்வாய்களில் தண்ணீர் குறைந்துவிடும், ஆகவே, அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். பெர்குலேஷன் இல்லாத மேடான இடத்தில் அதிக செலவு செய்து ஏழைகள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள், ஏழை விவசாயிகள் ரூ. 5,000; 10,000 கடன் பெற்று; சர்க்கா

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [31st January 1966]

ரிடமிருந்து மான்யமும் பெற்று தோண்டிய கிணறுகளுக்குக் கூட பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மேட்டுப்பாளையத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் உள்ள தேக்கம் பட்டி கிராம ஹரிஜனங்களுக்கு 200 ஏக்கர் பூமி இருக்கிறது. சர்க்காரால் கண்டிஷன் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுத்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுதுகூட அந்த இடத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் அங்கு பவானியிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டோம். அப்பொழுது என்ஜினியர்களுக்கும் போப் பார்த்து பரிசீலனை செய்தார்கள். அதிகமாக செலவு ஆகும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் இப்பொழுது அங்கே ஒரு சிறிய கால்வாய் வெட்டி 1¼ மைல் நீளத்திற்கு 500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மீதித் தண்ணீர் கழிவாக வெளியே போகிறது. அங்கு 200 ஏக்கர் பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் கிணறு வெட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், பி.டபிள்யூ.டி-யிலிருந்து 'நோ அப்ஜெக்ஷன்' சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வருஷமாக மக்கள் இங்கும், அங்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட, குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களால் வேலைகள் தடங்கல்பட்டு விடுகின்றன. இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு நாம் உத்தரவு போட்டோம். இப்பொழுது கூட இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே நான் காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலே 25,000 கிணறுகள் தோண்டப்படவேண்டும். நடப்பு ஆண்டில் 1966-67-ல் 10,000 கிணறுகள் தோண்டப்போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கோவை போன்ற ஒரு பெரிய ஜில்லாவிலே ஒரு கிணறு தோண்டுவதற்கு ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்டு செலவு செய்கிறோம். அதிலும், ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கிணறு தோண்டுவதற்காக ரூ. 1,500 மான்யமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 1,500-ஐ மான்யமாகப் பெற்று 30 அடி ஆழமும், 12 அடிக்கு 12 அடி அகலம் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் பாதி அளவு கூட கிணறு வெட்ட முடியாது. மக்கள் மான்ய உதவி பெறுவதற்கு தாலுகா ஆபீசுக்குப் போனால் அவர்களைக் கவனிப்பதற்கு ஆள் கிடையாது. ஏழை எளிய மக்களாக இருந்தால் அடிக்கடி போய்விட்டு திரும்ப வேண்டியது தான். அங்கு இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது 'இன்புரூ வென்ஸ்' கொண்டுபோனால் தான், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தான் காரியம் நடக்கிறது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் கிணறு தோண்டுவதற்கு மான்யம் கேட்கப் போனால், அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவிப் பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா, பிரயோசனப்படுத்த

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

தப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் கொடுத்த பணத்திற்குப் பிரயோசனம் இருக்கும், பலனும் கிடைக்கும். அரசாங்கம் கொடுக்கும் ரூ. 1,500 மான்யத் தோடு கூடவே; ரூ. 1,500 கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் பலன் உள்ளதாக இருக்கும், சர்க்கார் பணம் நல்ல முறையில் உபயோகப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, நம்முடைய கோவையைப் பொறுத்தவரையில் நமது நண்பர் திரு. சேங்காளியப்பன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் 4, 5 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நன்றாக கவனித்து உடனடியாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் தான், தொழிலாளிகள், பாட்டாளி மக்கள் பதம் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களை மீட்க முடியும். குறிப்பாக ஸ்டேன்ஸ் மில், எஸ்.பி.ஆர். மில் இன்னும் சில மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. 10,000; 15,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதை உடனடியாகக் கவனித்து, இந்த மில்களை ஓட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது பிரதமர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவு குறித்து அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் அரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான தகவலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. அதைப் பற்றியும் நான் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் முன்னேறிக்கொண்டு வரும் நிலையில், ஒரு கவர்னர் உரையில் அந்த ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடாவிட்டால், அது நியாயமானதாக இருக்காது என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமான் உரையின் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறவேண்டும், உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக வேண்டும், என்று குறிப்பிட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் முன்னேறுவது என்றால், தற்போது விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடிய கடன்கள் அனைத்தையும் இப்பொழுது கொடுக்கக் கூடிய அளவிலிருந்து அதிகப்படியான கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு தந்தும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உரத்தையும், உழவனுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் காலாகாலத்தில் வழங்கியும், குறைந்த விலையில் அவை கிடைக்கச் செய்யவும் அரசாங்கம் நல்ல முறையைக் கையாண்டால், விவசாயிகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வாய்ப்பு இருக்கும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திருமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்களும் கனம் உறுப்பினர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும், மக்கள் பொன்னையும், பொருள்களையும் வாரி

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [31st January 1966]

வாரி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நிறைய கொடுக்கட்டும். ஆனால் அதிகாரிகள் வசூல் செய்வதான முறை சரியானதாக இல்லை என்று தான் குறிப்பிடுகிறேன். உதாரணமாக, வந்தவாசி தொகுதியில், பி.டி.ஓ. ஆபீசில் நடக்கக் கூடிய சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுக்கு என்று ஒவ்வொரு நபருக்கும், ரூ. 1,500 கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் தொகை 1500-ல் 300 ரூபாயைக் கொடுத்தால்தான், அந்த 1,500 ரூபாய் கடன் கொடுக்கக்கூடிய சாங்ஷன் கொடுக்க முடியும் என்று, அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்தி தங்கப் பத்திரங்களை வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவது 1,500 கடன். அதிலே 300 ரூபாயைப் பிடித்துக் கொள்வேன் என்றால் அவர்கள் போகும் கதி என்ன, அவர்களுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள், அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம் எல்லோருக்கும் தெரியும். குறைந்தது 90 ரூபாயிலிருந்து 120 ரூபாய் வரை இருக்கும். அவ்வளவுதான் அவர்களுடைய மாதச் சம்பளம். அவர்களைத் தங்கப் பத்திரத்தை வாங்கும்படி கட்டாயப் படுத்தி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஃபென்ஸ்டிவல் அட்வான்சில் 90 ரூபாய் அவர்களுக்கு சாங்ஷன் செய்தால், அதில் 50 ரூபாயை பிடித்துக் கொண்டு, கட்டாயமாக வாங்கவேண்டும் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, அந்தத் தொகையை ரெகவர் செய்துகொண்டு, பாக்கி 40 ரூபாய் மட்டும் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களிடமிருந்து இம்மாதிரியான வகையில் வசூல் செய்வது சரிதான் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே இப்படி ரூ. 50 பெற்றுக்கொண்டு பல நாட்களாகியும், இதுவரை எந்தவிதமான ரசீதும் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் ஆசிரியர்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆசிரியர்களிடத்திலிருந்து ரூ. 50 வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்று சார்க்காரிலிருந்து ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, தாலுகா சப்ளை ஆபீசர் அவர்களும், அரிசி, நெல் கொள்முதல் செய்யும் வியாபாரிகளை அவர்கள் தலா 50 கிராம், 100 கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அப்படித் தங்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தான், பர்மிட் இஷ்யூ பண்ணுகிறார்கள். இம்மாதிரியான கட்டாயப் படுத்துவது, அல்லது தங்கம் கொடுக்கவில்லை என்றால் பர்மிட் வழங்குவதில்லை என்பது, அவர்கள் சரியானபடி அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட முடியாமல் செய்து அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. என் தொகுதியில் 50, 60 வியாபாரிகள், லைசென்ஸ் புதிப்பிக்க மனுப்போட்டு ஒரு வருஷம் ஆகியும் அவை ரென்யூ செய்துக் கொடுக்கப்படவில்லை.

அப்படியேதான் டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபீசர் ஆபீசிலும் பென்டிங்கிலிருந்து வருகிறது. வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் ப்ரொக்லூர்மெண்ட் செய்யவேண்டும் என்று கருதினால், அவர்களுக்கு உடனடியாக லைசென்சுகளைப் புதிப்பிக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

31st January 1966] [திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கெள்லார், நெற்காணம், நெல்லூர், தெய்யார் முதலிய இடங்களுக்கு பஸ்கள் போக சாங்க்ஷன் ஆகியும், 1½ வருஷம் ஆகியும், மேற்படி வேலைகளைப் பராமரிக்கும் கண்ட்ராக்டர்களால் டிலே செய்யப் பட்டுவருகிறது. ஆகவே தற்போது இருக்கும் கண்ட்ராக்டர்களை மாற்றிவிட்டு, வேறு கண்ட்ராக்டர்களை நியமித்து துரிதமாக வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். மேற்படி கிராமங்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து கிடைக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 4, 5, 7, 9 ரூபாய் என்று பென்ஷன் தருகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான காலத்தில் இந்தப் பணம் கட்டுப்படியாகுமா என்று அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இந்த நிலையில் ஒல்ட் ஏஜ் பென்ஷன் கொடுக்கும் போது, முதியோர் பென்ஷன் ரூ. 20 என்று கொடுக்கிறார்கள். 20, 30 ஆண்டு பணிபுரிந்து விட்டு, ஓய்வு பெற்றிருக்கும் ஆசிரியர்கள் இந்த 4, 5 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வார்கள் என்பது விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையினால், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், ரூ. 20-வது கொடுக்க சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய வந்தவாசியில், குடிதண்ணீர் திட்டம் வேண்டும் என்று 10 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அப்ளிகேஷன் போட்டு, அது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது. அதுவும் போன வருஷம் தான் நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களும், ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்களும் வந்து மேற்படி திட்டத்திற்கு அடிக் கல் நாட்டுவிழாவை நடத்தினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு 1½ வருஷம் ஆகியும், அந்த வேலை சரிவர நடக்கவில்லை. போன மார்ச்சு மாதம் முடிவதற்குள் ரூபாய் 88 ஆயிரம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று பைப்புகளை வாங்கிக் குவித்திருந்தார்கள். பைப்புகள் இருந்தும் வேலை நடக்கவில்லை. இப்பொழுது அந்த பைப்புகளை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். இந்த வருஷமாவது அதை நல்ல முறையிலே நம்முடைய ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்தற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டையும், நமது அரசாங்கத்தையும் கவனித்து இவ்வளவு நாட்கள் நல்ல முறையில் நடத்தி வந்த ஸ்ரீமான் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவினால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். என் தொகுதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்லி என் பேச்சை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய ஏற்காடு தொகுதி சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஓரிடத்தில் ஒரு ஓவர்-ஹெட் டாங்க் கட்டி, கிணறு வெட்டப்பட்டும், அந்தக் குடி தண்ணீர்த் திட்டம் நிறைவேறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஓவர்-ஹெட்

[திரு. எம். கொளத்தையா கவுண்டர்] [31st January 1966]

டாங்க் கட்டி ஒன்பது வருஷம் ஆகியும், இன்னும் மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமலிருக்கிறது. இதை நான் 1957-லிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திலும் நான் கலெக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து சேர்மனிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டசபையிலும் பேசியிருக்கிறேன். நாகலூர், கரடியூர் கிராம மக்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்குக்கு மேல் நடந்து சென்று தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. வழியில் வெங்கலக் குடங்களைப் போட்டு விழுந்து தவிக்கும் காட்சி பரிதாபமாக இருக்கிறது. அப்படி மக்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். நான் அந்தப் பக்கத்திற்குப் போகும்போதெல்லாம் மக்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த எலெக்ஷன் வருவதற்கு இன்னும் ஒரு வருஷம் இருக்கிறது. நான் வராமற்போனாலும், இன்னொருவராவது அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று வரவேண்டும் அல்லவா? மக்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? “குழந்தையாகிய கவுண்டரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினோம், 9 வருஷங்களாகியும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீரவில்லையே, நீர் மட்டும் வந்து என்ன ஐயா செய்துவிடப் போகிறீர்கள்? உனக்கு ஏன் ஓட்டுப் போட வேண்டும்?” என்று கேட்கக்கூடும். இதெல்லாம் என்னை இப்போதே பாதிக்கிறது. (சிரிப்பு). ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்கம் கவனித்து, அந்த டாங்கில் தண்ணீர் விட்டு மக்களுக்குத் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீர வகை செய்யவேண்டும் என்ஜினியர்களை உடனடியாக அனுப்பி வைத்து ஆவன செய்யவேண்டும். மலை ஜாதி மக்களுக்கு இப்படி ஏதாவது வசதி செய்தால்தான் அவர்களும் பின்னால் நாம் போகிற காலத்தில் நமக்கு மிகவும் உதவி செய்வார்கள் என்று நான் இப்போதே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்காடு மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்று நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். என்னுடைய தொகுதியைத் தனியாகக் கவனிப்பதாக அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி வெகு விரைவில் வந்துவிடும் என்று நான் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மலைப் பகுதியில் மாலை ஐந்து மணிக்கே மஞ்ச கவிந்துகொண்டு கரேல் என்று இருட்டுக் காடாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகனால், மூன்று மணிக்கே அவரவர்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டு விடு திரும்பி விடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பாதைக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, டேனிஸ்பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. வடகம்பட்டிக்கும் டேனிஸ்பட்டிக்கும் இடையில் ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. மழை பெய்து அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால், தண்ணீர் வடிய இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகிவிடும். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஆற்றைக் கடந்து வர முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக்

31st January 1966] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

கொடுத்துவிட்டால், சேலத்திற்கு வருவதற்கும் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். வடகம் பட்டிக்கு போகவும் வசதியாக இருக்கும். இதுவும் நீண்ட காலமாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் பிரச்சினையாகும். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அதையும் உடனடியாகக் கவனித்து, அந்தச் சிறிய பாலத்தை கட்டி முடித்துத்தர அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார வசதிக்காகக் கம்பம் நட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். கனெக்ஷன் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மேட்டுரிலிருந்து சேலத்திற்குக் காவிரித் தண்ணீர் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக வருகிறது. அதை ஓமலூருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் பல தடவை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அம்மையார் அமைச்சர் அவர்களிடமும் இரண்டு முறை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். “அதை நான் பார்த்துச் செய்கிறேன்” என்று அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லி இருக்கிறோம். அது இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் நான் போகும் போதெல்லாம் கேட்கிறார்கள். “இன்னும் தண்ணீர் வரவில்லையே” என்று என்னிடம் மக்கள் அவ்வப்போது கேட்கிறார்கள். “சீக்கிரம் வரும்” என்று தான் நான் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, எப்படியாவது, ஓமலூருக்குக் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவர துரிதமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் குடியிருக்கும் தும்பல்பட்டி கிராமம் பனைமரத்துப்பட்டி தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் இடிந்து விழுந்திருந்தாலும், அடுத்த பக்கத்தில் மறைவு வைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அது மலை ஜாதி மக்கள் வசிக்கும் பஞ்சாயத்துப் பகுதியாகும். பள்ளிக்கூடத்திற்காக பொதுப் புறம்போக்கு நிலத்தில் மூன்று ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டு மூன்று வருஷம் ஆகிறது. அந்த நிலம் ரோடு ஓரத்தில் இருக்கிறது. ஆனால், வசதி உள்ளவர் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறார். அதுபற்றி, கலெக்டருக்கும், தாசில்தாருக்கும், எழுதி அவர்களும் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். பார்த்துவிட்டு, “30 சென்ட் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்” என்று எழுதிவிட்டார்கள். 30 சென்டில் என்ன செய்வது? பஞ்சாயத்து ஆபீஸ் கட்டுவதா? பள்ளிக் கூடம் கட்டுவதா? காலனி கட்டுவதா? எதற்கும் போதாது. ஆகவே, மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை அரசாங்கம் ஒதுக்கிக்கொடுத்தால், புதார் மக்களுக்கும் தும்பல்பட்டி மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். புதார், தும்பல்பட்டி ஆகிய இரண்டு ஊர்களுக்கும் மத்தியில் ரோடு ஓரத்தில் அந்த புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. உடனடியாகக் கலெக்டருக்கு உத்தரவு போட்டு, அந்த மூன்று

[திரு. எம். கொளத்தையா கவுண்டர்] [31st January 1966]

ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கும்படிச் செய்தால், பஞ்சாயத்து அங்கே பள்ளிக்கூடம் கட்ட முடியும், அதன் மூலம் அங்குள்ள பிள்ளைகள் படித்து முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, சேலம்-கம்மாளப்பட்டி ரோடிலே ஒரே ஒரு பஸ் போகிறது. 1962-ம் வருஷத்தில் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் அந்த பஸ் போக்குவரத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களிடமும், எலெக்ஷனுக்குள்ளே அதைப் போட வேண்டும் என்று சொல்லியதன் பேரில், அவர்களும் போட்டார்கள். ஜனங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அந்தப் பாதையில் இன்னொரு பஸ் விட வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே 50,000 ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். பஸ் போதாததால் மக்கள் கால்நடையாகவே போகிறார்கள். பஸ் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் கலெக்டர் நேரில் வந்து பார்த்ததில், கோண மடு வரையில் நல்ல ரோடு இருக்கிறது என்று சொன்னார். இப்பொழுது உள்ள கலெக்டர் அல்ல, முன்பிருந்த கலெக்டர் வந்து பார்த்தார். அந்த பஸ் ரூட்டுக்கு நாமினேஷன் எல்லாம் போட்டும், ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி விட்டார்கள். ஹைகோர்ட் ஸ்டே ஆர்டர் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனித்து, எப்படியிருந்தாலும், அங்கே இன்னொரு பஸ் விட ஏற்பாடு செய்தால், வருங்காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் உதவி செய்வதற்கு நன்றாக இருக்கும். சேலத்திலிருந்து கம்மாளப்பட்டி போகிற பஸ் ரூட் 17 மைல் ரூட்டாகும். அது வழியில் உள்ள தும்பலம்பட்டி, அடிமனப்பட்டி, தூலாத்தோம்பை, சாம்ப கொட்டைப்பட்டி, வேடப்பட்டி, சல்லூத்து, கோணமடுவு, குளந்தத்தம், குள்ளப்பநாயக்கனூர், திப்பம்பட்டி ஆகிய இந்த ஊர்களில் உள்ள மக்களுக்கெல்லாம் பயன்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரே ஒரு பஸ் போதாமல் இருப்பதால் இந்தக் கிராம மக்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இன்னொரு பஸ் விட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக, கோணமடுவு பள்ளிக்கூட ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்கு விஸ்டிலே சேர்த்து ஆர்டர் ஆகிவிட்டது என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஹாஸ்டல் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. ஹாஸ்டல் எங்கோ நடக்கிறது. ஹாஸ்டலில் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். திரு. கக்கன்ஜி அவர்களும் வந்திருக்கிறார். பிள்ளைகளுக்கு புத்தகம், பேனா, நோட் எல்லாம் கொடுத்து, இரண்டு வேளை சாப்பாடு போடுகிறார்கள். என்றாலும், மாதத்தில் 20 நாட்களுக்குத்தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். காரணம், பத்து நாட்களுக்கு வேண்டிய அரிசி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெல்பேர் ஆபீசரிடம் சொல்லி உத்தரவு வந்து அரிசி கிடைப்பதற்குள், பிள்ளைகள் வீட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் காலியாகப் போய்விடுகிறது. மறுபடியும் அவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு இரண்டு மூன்று நாள் ஆகிறது. ஆகவே, உடனடியாக ஹாஸ்டல் கட்ட ஏற்பாடு செய்வதோடு, அந்த ஹாஸ்டலை நல்ல முறையிலும் நடத்த

31st January 1966] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

வேண்டும். அப்பொழுது தான் மலை ஜாதி மக்கள் படித்து முன்னேற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கூறி, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது விவாதிக் கின்ற சந்தர்ப்பம் அளித்த அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றி யைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சட்ட மன்றம் கூடுகின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலும், பொதுவாக நான் அறிந்த வகையில், அது தாபத் தீர்மானத்தோடு துவங்கி வருவதை நான் பார்த்து வந்திருக்கிறேன், சமீப காலமாக, அதிலும் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பு, உண்மையிலேயே ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. அற்பணித்து, வெளிநாட்டிலே சென்று தன்னுடைய இன்னுயிரை தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் சமாதானத்திற்காகவே, ஈந்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டிய பிரதமர் வால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை, உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையும், எதிர்க் கட்சிகளை கலந்து பேசி முடிவு எடுக்கிற நல்ல பண்பையும் கொண்ட ஒருவரை, இழந்து விட்டோம் என்று நினைக்கிற நேரத்தில் உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் வேதனை அடையாமலிருக்க முடியாது. அத்தகைய இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத ஒன்று என்றாலும் கூட, அவர்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கும் பணிகளை, அவர்கள் ஆற்றிய செயல் முறைப்படி செயல்படுத்துவதற்கு நாம் வழிவகுத்து அதிலே இறங்கவேண்டும் என்பதுதான் நாம் அவர்களுக்குச் செய்கின்ற கைமாறு ஆகும் என்று கூறி, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னருடைய உரை வழக்கப்படி எழுதப்படுகிற ஒன்றாக இருந்தாலும் கூட, இந்த முறை அவர்கள் இங்கே ஆற்றியிருக்கும் உரையில் விவசாயத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கவர்னர் பெருமான் மாத்திரம் அல்ல, உழவர்களைப்பற்றிப் பேசாதவர்கள் யாருமே கிடையாது. விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசாதவர்கள் யாருமே கிடையாது. காலஞ் சென்ற பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள்கூட, போர் முனை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ அவ்வளவுக்கு ஏர் முனையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று கருதி, போர் முனையிலே போர் புரிந்து நாட்டைக் காக்கின்ற வீரர்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிற நேரத்திலேயே, நாட்டில் இருக்கும் குடிமக்களைப் பாதுகாக்கின்ற உழவர்களையும் அவர்கள் வாழ்த்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பே,

“உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்மர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு”

என்பதாகவும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[31st January 1966]

என்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற உழவர் பெருங்குடி மக்களது நிலைமை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்வேன். நாம் போடுகிற திட்டங்கள் அத்தனையும்—உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக இருக்கிறதே தவிர உழவர் பெருங்குடி மக்களை உயர்த்திவிடுவதாக அமையவில்லை என்று சொல்வேன். அதனால்தான் கவர்னர் அவர்களும் கூடத் தம் உரையில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார் தவிர உழவர் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை. நாம் உழவர்களுக்காக பல திட்டங்களைப் போட்டு உதவி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அவை இன்றைய தினம் உழவர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்காக நாம் ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிற போது—ரேஷன் முறை அமலாக்கப்பட்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக உண்மையிலேயே உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா, பெருகி இருக்கிற உணவுப் பொருள் வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டு, இங்கே பற்றாக்குறை தோற்றுவிக்கப்படுகிறதா என்பதாகவெல்லாம் ஐயமுற வேண்டியிருக்கிறது.

அதுமாதிரியும் அல்ல. உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு நலம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நாம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். அதுவும் கொண்டுவரப்போகிறோம், கொண்டு வரப் போகிறோம் என்பதாகப் பத்தாண்டுகள் ஆசை காட்டிவிட்டுக் கொண்டுவந்தோம். அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிற்பாடு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலம் எவ்வளவு என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 2,740 ஏக்கரா எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கக் கணக்குப்படி 71, 88, 174 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது; பாசன வசதி பெற்ற நிலங்கள் இவற்றில் 24, 79, 706 ஏக்கராக்கள் ஆகும். இத்தனை ஏக்கரா நிலம் இருந்தும் நில உச்சவரம்புச் சட்டப்படி 2,740 ஏக்கரா நிலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றால் உச்சவரம்புச் சட்டப்படி கிடைத்த நிலங்கள் அவ்வளவுதானா? அல்லது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அரசாங்கம் மற்ற நிலங்களை விட்டுவைத்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

அதுமாதிரியும் அல்ல. தரிசு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர நிலமில்லாத ஏழை உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படிக்கொடுக்க இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ஆயிரம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் விவசாயப் பண்ணை வைப்பதற்காக பிரிவாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் எடுத்துப் பார்த்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் மிக அதிகமான தரிசு நிலங்களை முப்பதாண்டு குத்தகை அடிப்படையில் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், இன்னும் டி.வி.எஸ். கம் பெனியார் அவர்களுக்கும் கொடுக்க இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

31st January 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்னும் இந்தியா சிமெண்டு கம்பெனிக்கும் பிரித்துக்கொடுக்கப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் ஜமீன் ஒழிப்பு முறையைக் கொண்டுவந்து விட்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் ஜமீன் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால், கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால்—இதை ஏன் முப்பதாண்டு குத்தகை அடிப்படையில் தனியார் துறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகியாகவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி ஆராயவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைத்த ஒரு குழுவின் தலைவர் திரு. டி. ஏ. பாய் என்பவர் ஓராண்டு பரிசீலனைக்குப் பிறகு கொடுத்த அறிக்கை என்ன? மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவில்லை. உணவுக் கொள்முதல் செய்வதில் கூட ஒரு ஒழுங்கான முறை இல்லை என்பதாகக் குற்றம் சாட்டி தம் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மை நிலை என்ன? நாம் எப்போது சுயதேவைப் பூர்த்தி பெறப் போகிறோம்? கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில், “இப்போது நாம் வகுத்துள்ள நமது மாநில நான்காம் திட்டத்தில், 1970-71க்குள் நமது மாநில மக்கள் நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு வரும் 18 அவுன்சு உணவுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர், பெருமளவில் உணவுத் தானியங்கள் உபரியாகக் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை இந்த மன்றம் உணரும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த அளவுக்கு எவ்வாறு சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்?

பி.எல். 480-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் ஒன்று சொல்கிறார், மாஜி உணவு அமைச்சர் ஒன்று சொல்கிறார். உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்யாமல் முடியாது என்கிறார் உணவு அமைச்சர். இறக்குமதி செய்யக் கூடாது என்கிறார் மற்றவர். இப்படி எத்தகைய பெரிய முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். வெளிநாட்டில் இருந்து வாங்கியே தீரவேண்டும் என்றால் எத்துனை ஆண்டு உரை? ஒரு திட்டம் வேண்டாமா? 1970-க்குப் பிறகு ஒரு படி தானியம் கூட வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதில்லை என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யுங்கள், வரவேற்கிறோம்; அல்லது 2000-க்குப் பிறகு ஒரு படி தானியம் கூட பிற நாட்டில் இருந்து இங்கே வரவழைப்பதில்லை என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யுங்கள், பாராட்டுகிறோம். அப்படி இன்றி ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் எதிர்ப்பதும்—திட்டமின்றி செயல்படுவதுமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவும் திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாவை இவ்வாண்டு எடுத்துக் கொண்டால் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, காவேரியில் இருந்து போதுமான அளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு முடியாது போன காரணத்தினால் பயிர்கள் கருகிப்போய்விட்டன. எதிர் பார்த்த அளவு விளைச்சல் இல்லை. இந்த நிலையில் அடுத்த ஆண்டு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[31st January 1966]

குறித்த இலக்கை அடைய முடியுமா என்பது சந்தேகம். அறுக்கப்பட்ட பயிர்கள் பாதி பதராகப் போய் இருக்கின்றன. பாதி கதிர் வாங்காமலேயே நின்றுபோய் இருக்கிறது. இதில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. இரண்டு ஏக்கராக்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏக்கராவுக்கு 5 மூட்டைகள் என்றும், 5 ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏக்கராவுக்கு 10 மூட்டைகள் என்றும் லெவி கொடுக்கவேண்டுமென்கிற போது விளைந்த நெல் எல்லாவற்றையும் அளந்து விட்டு, அறுப்பு அறுத்தவர்களுக்கு காசு கொடுத்து நெல் வாங்கிக் கூலி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் நிர்ப்பந்தப் படுத்தி கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இது சரியல்ல. இந்தக் கொள்முதல் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வதோடு, இந்த ஆண்டு வரிவஜா செய்ய வேண்டும் என்பதாகவும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு நாம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாலும் கூட காலாகாலத்தில் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் பல இடங்களில் பயிர் சாவியாகப் போய் இருப்பதையும், கதிர் வாங்க முடியாது போய்க்கிடப்பதையும் நாம் பார்க்கலாம். அதே நேரத்தில் கவர்னர் உரையில்—விவசாய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிற காலத்தில்—நான் எதிர்பார்த்தது தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன், எந்த மசோதா வரும் என்று எதிர்பார்த்தேனோ அது வர இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முன்பே அதுபற்றி ஒரு தீர்மானத்தை அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்தவரிடம் கொடுத்தேன். சமீபத்தில்கூட முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்தேன். என்னுடைய பகுதியில் மணக்கால் என்ற இடத்தில் 40, 50 ஆண்டு காலமாக விவசாயம் செய்து வந்த ஏழை ஹரிஜன மக்கள் அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது மட்டுமல்லாது, அவர்கள் கோர்ட்டுகளுக்கும் இழுத்தடிக்கப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல முறை கலெக்டரிடம் கேட்டார்கள். அங்கேயிருந்து சிபாரிசு செய்யப்பட்டு இங்கே வந்தும் கூட அது இன்னும் சட்டமாக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. அந்த நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அந்த ஊரில் இல்லை. அவையெல்லாம் சத்திரத்து நிலங்கள்தான். சட்டப்படி அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றியது சரியல்ல. ஏதோ ஒன்றிரண்டு நீதிபதிகள் எதையோ வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்புக்கூறி வெளியேற்றிவிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி இதற்கு முன்பு இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது, சட்டம் திருத்தப்படலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திருத்தம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம், வரவில்லை. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இந்தச் சட்டத்தை இந்தத் தொடரில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அடுத்த பட்ஜெட் தொடரிலாவது கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சுயமரியாதைத் திருமணத்தை நாங்கள் எப்பொழுதும் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இந்த சுயமரியாதைத் திருமணம், சீர்திருத்தத் திருமணம்

31st January 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

எல்லாவற்றையுமே ஆதரித்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போழுது சமீபத்தில் நீங்கள் கீழ்க் கோர்ட்டுக்கே போங்கள் என்று சொல்லி ஒரு தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே சீர்திருத்த திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய, 90,100 திருமணங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சுயமரியாதைத் திருமணம், சீர்திருத்தத் திருமணம்; கலப்புத் திருமணம் என்ற வகையிலே நடைபெறுகின்றன. நம்முடைய சர்க்கார், சாதிமத வேறுபாடு இல்லாத சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், ஏன் இந்தச் சட்டத்தை செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லவில்லை. அதையும் நான் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் வரவில்லை. ஆகவே; சுயமரியாதைத் திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்ற சட்டத்தையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN (SRI M. DHANDAYUTHAPANI): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.
The House then adjourned.

1-22
p.m.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Nil.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS